

GŁOS WIELKOPOLSKI

Ukazuje się od 16 lutego 1945
Nr 284 (10 751)

Poznań, piątek 15 grudnia 1978

Cena 1 zł
Wyd. AB

XIII Plenum KC PZPR zakończyło obrady

Przyjęcie uchwał • Przemówienie końcowe E. Gierka

W Warszawie zakończyło się wczoraj XIII plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Obradom przewodniczył I sekretarz KC PZPR — Edward Gierka.

W drugim dniu obrad kontynuowana była dyskusja nad referatem „O pełne wykonanie zadań społeczno-gospodarczych 1979 roku, o kształtowanie partyjnej i obywatelskiej odpowiedzialności w ich realizacji”, wygłoszonym przez Edwarda Gierka.

W czwartek głos zabrali: członek KC PZPR, wojewoda katowicki — Zdzisław Legom

**Przemówienie końcowe
I sekretarza KC PZPR
zamieszczamy na str. 2**

ski; zastępca członka KC I sekretarz KW PZPR w Elblągu — Antoni Połowniak; członek KC PZPR, wiceprezes Rady Ministrów, minister hutnictwa

Na zdjęciu: fragment sali obrad XIII Plenum KC PZPR.

CAF — fot. Kłos

— Franciszek Kaim; zastępca członka KC, I sekretarz KW PZPR w Lesznie — Stanisław Kulesza; zastępca członka KC FZPR, przewodnicząca Krajowej Rady Kobiet Polskich — Eugenia Kempa; członek KC PZPR, górnik strzałowy w kopalni węgla kamiennego „Wałbrzych” — Józef Adamek; członek KC, I sekretarz KW PZPR w Koninie — Tadeusz Grabski; członek KC PZPR, ślusarz — brygadzieta w Pomorskich Zakładach Budowy Maszyn „Zremb-Makrum” w

Bydgoszczy — Józef Błajet; zastępca członka KC, I sekretarz KW PZPR w Chełmie — Henryk Świdorski; członek KC FZPR, zastępca przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów — Józef Pałestka; zastępca członka KC I sekretarz KW PZPR w Krośnie — Kazimierz Balawajder; członek KC PZPR, szlifierz-brygadzieta w Stoczni im. „Lenina” w Gdańsku — Józef Pacer.

Na zakończenie dyskusji, w której łącznie wystąpiło 19

mówców, głos I sekretarza KC PZPR — Edward Gierka.

Komitet Centralny podjął jednomyślnie dwie uchwały. (Ich teksty zamieszczamy poniżej)

Plenum zakończyło odśpiewanie „Międzynarodówki”.

Czytaj także „Odgłosy” na str. 2

Uchwały

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w pełni aprobuje ocenę zawartą w referacie Biura Politycznego KC, przedstawionym przez I sekretarza KC, towarzysza Edwarda Gierka „O pełne wykonanie zadań społeczno-gospodarczych 1979 roku, o kształtowanie partyjnej i obywatelskiej odpowiedzialności w ich realizacji”, uznając go za wytyczną działania dla wszystkich ogniw i członków partii, organów władzy i administracji państwowej, masowych organizacji społecznych i samorządowych.

Komitet Centralny wyraża przekonanie, że założenia Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego na 1979 rok przedłożone Sejmowi PRL przez rząd odpowiadają aktualnym warunkom i służą będą dalszej realizacji uchwały VII Zjazdu PZPR.

Komitet Centralny zobowiązuje Biuro Polityczne KC do opracowania programu pracy polityczno-organizacyjnej i propagandowej na rzecz realizacji postanowień XIII Plenum KC.

Komitet Centralny wzywa wszystkich członków i kandydatów PZPR do przedownictwa w realizacji nakreślonych na XIII Plenum KC zadań.

☆

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w pełni aprobuje stanowisko delegacji PRL pod przewodnictwem I sekretarza KC, towarzysza Edwarda Gierka zajęte na moskiewskiej naradzie Doradczego Komitetu Politycznego państw—stron Układu Warszawskiego. Stanowisko to jest zgodne z żywymi interesami narodu polskiego, z wy-

magami bezpieczeństwa i potrzebami dalszego społeczno-gospodarczego rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, z niezłomnym dążeniem do utrwalenia pokoju, który stanowi największe dobro naszego narodu i wszystkich innych narodów Europy i świata.

Przyjęta na naradzie deklaracja, potwierdzona w niej dotychczasowe propozycje i nowe inicjatywy wspólnoty państw socjalistycznych wskazują jedynie słuszną drogę ku pogłębieniu procesu odprężenia i integralnej realizacji helsińskiego aktu końcowego na bazie nienaruszalności polityczno-terytorialnego stanu rzeczy, który powstał w Europie w rezultacie drugiej wojny światowej i powojennego rozwoju. Zmierzając one do zahamowania niebezpiecznego wyścigu zbrojeń i zapoczątkowania rzeczywistego rozbrojenia, co jest dziś kluczowym warunkiem międzynarodowego bezpieczeństwa.

Rozwój sytuacji międzynarodowej wymaga dalszego doskonalenia funkcjonowania Układu Warszawskiego, braterskiego sojuszu polityczno-obronnego, który stoi na straży dorobku wszystkich krajów socjalistycznej wspólnoty oraz odgrywa wielką rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa i pokoju w Europie. Wobec wzmagania zbrojeń przez kierownictwo ośrodku NATO konieczne jest równocześnie umacnianie zjednoczonych sił zbrojnych Układu.

PZPR, która stała troskę o niepodległość, bezpieczeństwo i pokojowe warunki rozwoju kraju, uważa za swą najwyższą powinność wobec całego narodu, będzie nadal umacniać ich gwarancje, tkwiące w rozbudowywanym potencjale kraju i jego sojuszach, by Polska wniosła coraz większy wkład do budowy trwałego pokoju w Europie i świecie.

KOMITET CENTRALNY PZPR

Warszawa, grudzień 1978 r.

OBCHODY ROCZNIC Z HISTORII PARTII

PZPR spadkobierczynią rewolucyjnych tradycji ruchu robotniczego

Uroczysty koncert w Warszawie

Wczoraj z okazji 60 rocznicy powstania KPP, a także w przededniu utworzenia PZPR, odbyły się w całym kraju liczne spotkania z zasłużonymi działaczami ruchu robotniczego. Otwarto też okolicznościowe wystawy. Odbyły się wieczornice i koncerty.

W Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie odbył się wczoraj — w przeddzień 30 rocznicy rozpoczęcia Kongresu Jedności Robotniczej, na którym zrodziła się Polska Zjednoczona Partia Robotnicza — uroczysty koncert „To partii czyn — to partii myśl”. Koncert zorganizowany został przez komitety: Centralny i Warszawski PZPR w 30 rocznicę zjednoczenia ruchu robotniczego w naszym kraju i 60-lecie powstania Komunistycznej Partii Polski. Zgromadzeni na widowni przedstawiciele czterech pokoleń, w walce i pracy urzeczywistniających idee Polski socjalistycznej, przekształcili koncert w wielką manifestację jedności narodu z partią, wspólnoty pracy i dążeń, ciągłości myśli i postaw.

Na koncert do Sali Kongresowej, udekorowanej m. in. transparentem z napisem: „PZPR spadkobiercą rewolucyjnych tradycji polskiego ruchu robotniczego”, przybyli członkowie najwyższych władz partyjnych i państwowych z I sekretarzem KC PZPR Edwardem Gierkiem, przewodniczącym Rady Państwa Henrykiem Jabłońskim i premierem Piotrem Jaroszewiczem.

Przybyli także członkowie kierownictwa ZSL ze Stanisławem Gućwą i SD z Tadeuszem W. Młynczakiem. Obecni byli ponadto ambasadorowie krajów socjalistycznych w Warszawie.

Odśpiewano „Międzynarodówkę”. Następnie rozpoczęło się wielkie widowisko artystyczne pod hasłem „To partii czyn — to partii myśl”.

DEPEZA OD KC KPZR

Z okazji 30-lecia PZPR i 60 rocznicy utworzenia KPP Komitet Centralny KPZR przesłał do KC PZPR depezę, w której — w imieniu radzieckich komunistów i całego narodu radzieckiego — przesyła wszystkim komunistom i ludzom pracy Polskiej Ludowej gorące braterskie pozdrowienia i serdeczne gratulacje.

W depeży podkreśla się między innymi zasługi KPP, która stanęła na czele rewolucyjnej walki polskich mas pracujących i dowiodła, że jest niezawodnym obrońcą narodowych i społecznych interesów najsłabszych mas ludowych.

Wskazując, iż utworzenie przed 30-tu laty PZPR stało się historyczną zdobyczą polskiej klasy robotniczej i dobitnym świadectwem jej dojrzałości politycznej, w depeży podkreśla się, że wspaniałe osiągnięcia PRL stały się możliwe dzięki polityce partii.

Radziecy komuniści, wszyscy ludzie radziecy — czytamy w zakończeniu depeży — żyjąca polskim bractwem dalszych wielkich sukcesów i zapewniają, że nadal będą umacniać so-

komunistami i wszystkimi ludzmi pracy Polskiej Ludowej.

LISTY Z POZDROWIENIAMI
OD NK ZSL i CK SD

W związku z 30 rocznicą zjednoczenia polskiego ruchu robotniczego Naczelny Komitet Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Centralny Komitet Stronnictwa Demokratycznego wysłali listy do Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, w których przekazali wszystkim członkom partii i całej klasie robotniczej gorące i braterskie pozdrowienia.

W ciągu minionych 30 lat po Kongresie Zjednoczeniowym — czytamy między innymi w liście ZSL — głęboko utrwaliła się świadomość funkcjonowania zasad moralno-politycznej jedności narodu, sojuszu robotniczo-chłopskiego i kierowniczego roli PZPR. Przekazując najlepsze pozdrowienia i życzenia z okazji jubileuszu zjednoczenia ruchu robotniczego na ręce I sekretarza KC PZPR — Edwarda Gierka — pragniemy jeszcze raz podkreślić naszą wolę aktywnej, twórczej pracy i wnoszenie wkładu w dzieło dalszego, przyspieszonego rozwoju socjalistycznej ojczyzny, wspólnego dobra wszystkich Polaków.

W liście CK SD stwierdza się, iż budowanie jedności klasy robotniczej w oparciu o program komunistów skupionych w szeregach PZPR, przyjęcie steru spraw narodowych przez PZPR miało zasadnicze znaczenie dla ustanowienia ustroju demokracji ludowej i socjalistycznych przemian społeczno-gospodarczych w naszym kraju.

Od pierwszych dni Polskiej Ludowej SD opowiadało się za przemianami społecznymi, podjętymi przez nurt rewolucyjny ruchu robotniczego.

Czynne współudziałnictwo w kształtowaniu i rozwijaniu socjalistycznego — głosi na zakończenie list — to nasz wspólny program polityczny na dziś i jutro. Jesteśmy dumni, mogąc wnieść swój so-

luszniczy wkład w pomnażanie i utrwalanie wspólnego, ogólnonarodowego dorobku.

PAP

SPOTKANIA W WIELKOPOLSCIE

Również w Wielkopolsce trwają rocznicowe obchody. Szczególną atmosferę mają spotkania z zasłużonymi w rewolucyjnej walce i pracy dla urzeczywistnienia idei socjalizmu, działaczami. Spotkania takie odbyły się wczoraj m. in. w województwach: konińskim, leszczyńskim i pilskim, a także w Gnieźnie i Poznaniu (organizowane przez Komitety Dzielnicowe PZPR na Jeżycach i Starym Mieście).

60 rocznica powstania KPP i 30-lecie powstania PZPR stanowią dominujące akcenty spotkań z zasłużonymi działaczami gnieźnieńskiego ruchu robotniczego, które odbyły się wczoraj w Gnieźnie. Po wygłoszeniu referatu przedstawiającego etapy drogi wiedzącej ku zjednoczeniu ruchu robotniczego w Polsce, sekretarz KM

Dokończenie na str. 2, artykuł pt. „Polska robotnicza, zjednoczona” — na str. 3.

**Artykuł
H. Jabłońskiego**

W grudniowym numerze organu Instytutu Marksizmu - Leninizmu przy KC KPZR „Wspomnienia historii KPSS”, ukazał się obszerny artykuł członka Biura Politycznego KC PZPR, przewodniczącego Rady Państwa PRL, Henryka Jabłońskiego, zatytułowany „Od sojuszu rewolucjonistów do bractwa państwa i narodów ZSRR i Polski”.

Artykuł podkreśla między innymi związek między odzyskaniem przez Polskę niepodległości i powstaniem KPP a zwycięstwem Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. (PAP)

**Sesja Rady
Najwyższej RFSRR**

W czwartek rozpoczęła się na Kremlu sesja Rady Najwyższej Federacji Rosyjskiej. Uczestniczą w niej Leonid Breżniew, Aleksiej Kossygin oraz inni przywódcy radzieccy.

Rząd republiki przedstawił Radzie Najwyższej do rozpatrzenia i zatwierdzenia projekt państwowego planu rozwoju gospodarczego i społecznego oraz budżetu Federacji Rosyjskiej na 1979 rok.

Deputowani rozpatrzyli też projekt republikańskiej ustawy „O ochronie i wykorzystaniu zabytków historii i kultury”. (PAP)

Współpraca ZSRR — RFN

Zachodnoniemiecki Bundestag przyjął większością głosów rezolucję zgłoszoną przez frakcję parlamentarną SPD i FDP, która aprobuje porozumienie o rozwoju i pogłębieniu długoterminowej współpracy ZSRR i RFN w dziedzinie gospodarki i przemysłu. Rezolucja podkreśla, że porozumienie podpisane w maju br. w czasie wizyty w RFN L. Breżniewa, ma duże znaczenie polityczne.

Przeciw pomocy dla RPA

Zgromadzenie Ogólne NZ ostro potępiło Izrael, Japonię, USA, RFN, Belgię i Włochy i oskarży

ło je o znowelizację rasistowskim reżimem RPA. Zgromadzenie Ogólne zarzuciło również Francji, RFN, Izraelowi i USA utrzymywanie współpracy z RPA w dziedzinie nuklearnej i wezwowało wszystkie rządy do zaniechania wszelkiej pomocy w uzyskaniu przez ten kraj dostępu do urządzeń potrzebnych do produkcji paliwa nuklearnego, reaktorów czy bro ni jądrowej.

Rurociąg „Adria”

Jugosławia, Węgry i Czechosłowacja budują wspólnie rurociąg naftowy o nazwie „Adria”. Będzie on transportował ropę na-

tową dostarczaną z innych krajów drogą morską.

Watykan w roli mediatora

Jak wynika z opublikowanego w Buenos Aires komunikatu Ministerstwa Spraw Zagranicznych, strona chilijska zaakceptowała propozycję Argentyny w sprawie zaoferowania Watykanowi misji mediacyjnej w dzielącym oba kraje sporze terytorialnym.

Zaniepokojenie K. Waldheima

Sekretarz generalny ONZ, K. Waldheim, wyraził zaniepokojenie w związku z napływającymi z

Chile doniesieniami o dalszych wypadkach prześladowania bezwzględnie niewygodnych dla reżimu z powodu ich poglądów politycznych.

634 mln mieszkańców Indii

Ludność Indii liczy obecnie 634,2 miliona.

Wstrząsy w Iranie i Kuwejcie

Według doniesień z Kuwejtu, za rejestrowano tam wczoraj słabe wstrząsy podziemne. Wstrząsy te mają związek z trzęsieniem ziemi, jakie nawiedziło w tym samym czasie Iran.

krótko + krótko + krótko + krótko + krótko + krótko + krótko + krótko

od GŁOSU

Do lepszych warunków życia poprzez lepszą pracę

PRZEMÓWIENIE KOŃCOWE E. GIERKA NA XIII PLENUM KC PZPR

Drogi towarzyszy
i towarzysze!
Szanowni zebrani!

Obrady nasze dobiegły końca. W toku dyskusji, której głównym tematem były zadania gospodarcze przyszłego roku, referat Biura Politycznego uzyskał akceptację i poparcie. Mamy wytyczony program działania. Z programem tym, z założeniami planu społeczno-gospodarczego musimy dotrzeć szeroko do wszystkich członków partii i wszystkich ludzi pracy, do każdego zakładu przemysłowego i do każdego gospodarstwa rolnego.

Mysła przewodnią naszego działania jest zapewnienie realizacji polityki społecznej określonej przez VII Zjazd naszej partii. Cele tej polityki są bliskie każdej polskiej rodzinie, cieszą się poparciem całego społeczeństwa. Sprawa naszej partii, związków zawodowych, organizacji młodzieżowych i społecznych jest, by przekształcić to poparcie w aktywność zawodową i obywatelską, w lepsze wykonywanie swoich obowiązków, w codzienną dyscyplinę, rzetelność i wytrwałość.

Droga do wyższej jakości warunków życia wiedzie poprzez wyższą jakość pracy. Innej drogi nie ma. Upowszechnienie tej prawdy to najważniejsze zadanie, w całej działalności ideowo-wychowawczej — we wszystkich jej ogniskach.

Warunki, w jakich obecnie działamy, w jakich rozwija się nasz kraj są bardziej złożone niż w pierwszej połowie lat siedemdziesiątych.

W dyskusji mowa o trudnościach. Znamy je. Podkreślaliśmy w referacie Biura Politycznego, że mimo wielkich wysiłków gospodarka nasza wciąż nie jest w stanie zaspokoić wszystkich potrzeb. Weźmy na przykład sprawę zaopatrzenia rynku. Od 1971 roku spożycie mięsa wzrosło w naszym kraju średnio o blisko 17 kilogramów na mieszkańca, a przecież odczuwamy na rynku niemałe trudności w dziedzinie zaspokojenia zapotrzebowania na mięso. Wiele jest tego przyczyn. Mówimy o nich otwarcie, niczego nie ukrywając.

W tym czasie bardzo szybko rosły dochody ludności. Zrealizowaliśmy bowiem wszelkie programy płacowe i socjalne, podnieśliśmy znacznie wszystkie płace a szczególnie płace najniższe oraz renty i emerytury. Była to polityka konieczna i słuszną, odpowiadała aspiracjom i interesom ludzi pracy, choć na pewien czas przyczyniła się do zwiększenia napięcia rynkowego.

Mogliśmy oczywiście wybrać inną, łatwiejszą politykę, niskie tempo rozwoju i hamowanie wzrostu płac, tak jak w przeszłości nieraz bywało. Byłoby to jednak niesłuszne, sprzeczne z interesami narodu, krótkowzroczne.

Weźmy inny problem: sytuację mieszkaniową. Znamy dobrze skalę obecnych trudności mieszkaniowych. Wiemy także, że dotychczasowe wysiłki, choć znaczne, nie mogły przynieść rozwiązania tego problemu. Musieliśmy bowiem w pierwszym rzędzie ponieść ogromne nakłady na rozwój bazy budownictwa mieszkaniowego i produkcji materiałów budowlanych. Tylko na tej podstawie będziemy mogli nadal przyspieszać realizację programu mieszkaniowego i osiągać cele, które Komitet Centralny wytyczył i które całe społeczeństwo zaaprobowało.

Odczuwamy stosunkowo duże kłopoty w dziedzinie zaopatrzenia w energię, a przecież podwoiliśmy w obecnym 10-leciu moc zainstalowaną w naszych elektrowniach. Jednakże niezwykle szybko narasta zużycie energii w rozbudowywaniu i modernizowaniu przemysłu, w coraz lepiej wyposażonych gospodarstwach domowych w nowoczesnościach się pod względem technicznym gospodarstwach rolnych.

Podobnie jak z transportem. Zbudowaliśmy niemało dróg i linii kolejowych, w szybkim tempie modernizujemy transport. Jednakże wzrost produkcji przemysłowej powoduje w chwili obecnej zwiększenie załadunków przewożonych na skalę wywołującą napięcia. Jest to zjawisko przejściowe. Zostanie ono poważnie zmniejszone z chwilą doprowadzenia do końca znajdujących się obecnie w toku inwestycji transportowych. W chwili obecnej trudności te powinniśmy łagodzić przez lepszą organizację pracy transportu i racjonalne eliminowanie przewożonych zbędnych.

Można powiedzieć, że napięcie w energetyce, w transporcie i w niektórych innych dziedzinach dałoby się uniknąć, gdyby wolniej rozwijać produkcję przemysłową. Nie było to możliwe i nie byłoby to słuszne w warunkach, kiedy w życie dojrzała wkraczała wielomilionowa generacja wyżu demograficznego, nadzieja narodu, której trzeba było zapewnić nowoczesne, dobrze wyposażone miejsca pracy. Z historycznego punktu widzenia była to nasza wielka szansa i nasz niezbyszalny obowiązek.

Generalna linia polityki społeczno-gospodarczej naszej partii i naszego społeczeństwa jest słuszną. Wytyczyli ją dwa kolejne zjazdy. Precyzowaliśmy tę politykę na posiedzeniach Komitetu Centralnego. Naszej polityki społeczno-gospodarczej nie można oceniać jednostronnie tylko na podstawie sukcesów lub tylko

na podstawie trudności. Trzeba ją oceniać wszechstronnie, wedle skali problemów, jakie podejmują i wedle dalekosiejszych skutków, które przynosi.

Jestem towarzyszem przekonany, że tak podchodząc do sprawy z klasą robotniczą, ze wszystkimi patriotami, że tak jak dotychczas skupiać będziemy wysiłki narodu dla dobrej realizacji zadań, jakie przed nami stoją, dla wytrwałego i zdyscyplinowanego pokonywania przeszkód i trudności.

Pozwólcie mi na osobistą refleksję. Kiedy w grudniu 1970 roku powierzone mi funkcję I sekretarza miałem świadomość trudności do pokonania, trudności wynikających w szczególności z nie nadążania możliwości państwa za potrzebami społecznymi.

Dzisiaj, w 8 lat od tamtego dnia, mogę powiedzieć z przekonaniem, iż uczyniliśmy milowy krok na drodze postępu społecznego i gospodarczego. Zmienił się krajobraz Polski, zmieniły się nasze miasta i wieś. Zmienił się na lepsze obraz życia naszego narodu. Jednocześnie przy tych ogromnych osiągnięciach potrzeby społeczne wciąż znacznie wyprzedzają nasze możliwości. Potrzeby te bowiem rosną w miarę rozwoju Polski.

Myszę, że wciąż za mało mówimy o tym, jak bardzo jest trudności, a jeszcze mniej o tym, jak je wspólnie przezwyciężać.

W 1980 roku odbędzie się VIII Zjazd partii. Wytyczy on program rozwoju Polski na przyszłe 10-lecie, budując na mocnej podstawie tego co praca narodu pod kierownictwem naszej partii zostało osiągnięte w obecnej dekadzie. Oczywiście i w przyszłości będziemy musieli podejmować zadania trudne i pokonywać nie jedną przeszkodę. Jest to ogólna prawidłowość w rozwoju, jest to także szczególna właściwość naszych czasów. Nie tylko my, ale cała ludzkość stoi w obliczu trudnych problemów zwłaszcza w dziedzinie żywności, surowców i energii.

Są — drodzy towarzysze — podstawowe przesłanki, aby wykonać zadania przyszłego roku i przyjąć na VIII Zjazd z dobrymi wynikami realizację programu wytyczonego na VII Zjeździe. Zrobiliśmy dużo dla modernizacji sił wytwórczych, dla przyspieszenia postępu naukowo-technicznego, dla polepszenia społecznych warunków pracy. Od dwu lat skupiamy siły i środki na odcinkach najważniejszych. Działając wytrwale i sprawnie powinniśmy w najbliższych latach zbierać rezultaty nie tylko obecnych, lecz również poprzednich wysiłków i nakładów.

Towarzysze!

Myszę, że można chyba stwierdzić, że dyskusja potwierdziła w pełni zgodność poglądów członków Komitetu

Centralnego ze stanowiskiem zawartym w referacie Biura Politycznego i przedłożonych towarzyszom materiałach. Świa domości istniejących rezerw i możliwości oraz dróg ich wyzwalania i uruchamiania znalazła pełny wyraz w wystąpieniach określających ich treść. Cechowała je troska o to, by jeszcze lepiej i skuteczniej realizować uchwały VII Zjazdu w wytrwałym dążeniu do budowy silnej polskiej i pomyślności Polaków. W tym zawiera się wartość naszego posiedzenia, świadectwo wielkiej odpowiedzialności Komitetu Centralnego, czołowego aktywu naszej partii i państwa.

Drodzy towarzysze!

W referacie Biura Politycznego przedstawiliśmy również informację o przebiegu Doradczego Komitetu Politycznego państw — stron Układu Warszawskiego. Pragnę wyrazić satysfakcję, że stanowisko naszej delegacji, podjętowane troską o nadzwyczajne interesy państwa i narodu, zostało zaakceptowane i uzyskało poparcie Komitetu Centralnego.

Na zakończenie chciałbym również poinformować Komitet Centralny o propozycjach Biura Politycznego odnośnie tematyki najbliższych dwu posiedzeń. Pierwsze z nich zamierzamy poświęcić problemom przemysłu drobnego.

Dotychczasowe doświadczenia wskazują na potrzebę zwiększenia udziału tego przemysłu w strukturze gospodarki narodowej, określenia jego funkcji i zadań. Powinno to znaleźć odbicie w założeniach przyszłego planu 5-letniego.

Plenum powinno określić kierunki dalszego rozwoju drobnego przemysłu, traktowanego jako ważny element naszej polityki gospodarczej, którego rosnące znaczenie wynika z potrzeby lepszego zaopatrzenia w rynku, rozwoju usług, kooperacji a także pełniejszego uruchamiania rezerwy tkwiących w lokalnych zasobach surowcowych, w możliwościach uszlachetniania produkcji rolnej, pogłębiania stopnia przetworzenia itp.

W rozwoju przemysłu drobnego upatrujemy także realną możliwość przyspieszenia społeczno-gospodarczej aktywizacji gmin i małych ośrodków miejskich.

Kolejne posiedzenie zajęłoby się szeroko rozumianymi problemami: umocnienia rodziny i doskonalenia ochrony zdrowia społeczeństwa. W okresie minionych ośmiu lat wiele zrobiliśmy na rzecz rodziny w sferze świadczeń socjalnych, budownictwa mieszkaniowego, szkolnictwa, produkcji artykułów i urządzeń ułatwiających prowadzenie gospodarstwa domowego. Jednak w dalszym ciągu mamy w tej dziedzinie wiele do zrobienia.

Warto więc zastanowić się nad realizacją dotychczasowych decyzji w sprawach rodziny i nad dalszymi kierunkami działania. Są

dżę, że istnieje po temu społeczna potrzeba.

Z tematyką rozwoju rodziny i tym samym rozwoju narodu wiąże się ściśle sprawa ochrony zdrowia. Mamy jeszcze w tej dziedzinie zaniedbania, wylaniają się tu nowe problemy związane z wkraczaniem nowoczesnej cywilizacji przemysłowej we wszystkie sfery życia ludzkiego. Dokonaliśmy, jak wiadomo, reorganizacji służby zdrowia, objęliśmy opieką lekarską wszystkie grupy społeczne. Czas ocenić sytuację i przemyśleć, co jeszcze w tej tak ważnej sprawie możemy i powinniśmy uczynić.

Proponowane tematy są bliskie codziennym troskom i potrzebom społeczeństwa, mają doniosłe znaczenie dla jakości warunków życia narodu, dla realizacji programu społecznego uchwalonego przez VII Zjazd. Partia nasza czy nie będzie wszystko, by program ten pomyślnie i w całości urzeczywistnić.

Szanowni towarzysze!

Obecone nasze posiedzenie jest ostatnie w 1978 roku. Był to rok niełatwy i wszyscy członkowie KC, cały nasz aktyw musieli podejmować wiele trudnych zadań. Myszę, że w ogromnej większości wyniki tych wysiłków są godne uznania.

Odwolując się do klasy robotniczej, do ludzi pracy o lepsze wykonywanie codziennych obowiązków musimy więcej wymagać od samych siebie. Dotyczy to wszystkich działaczy naszej partii, całej kadry państwowej. Wiem, że pracując ofiarnie na różnych odcinkach życia politycznego i gospodarczego nie szczędzicie sił i czasu, niejednokrotnie kosztem wypoczynku i spraw osobistych, by jak najlepiej wywiązywać się z powierzonych wam zadań. Chciałbym wam za to wyrazić głęboką, z serca płynącą podziękowanie. Chciałbym skierować z tego miejsca serdeczne słowa do wszystkich działaczy, aktywistów i pracowników aparatu naszej partii, do kadr państwowych i gospodarczych. Cenimy bardzo wysoko wasze zaangażowanie, waszą umiejętność i wiedzę. Znajdą wasze oddanie dla partii i narodu, odwolujemy się do was podejmując trudne problemy rozwoju kraju i wiemy, że możemy zawsze na was liczyć.

Jestem przekonany, że pracy naszej tak jak zawsze nadal towarzyszyć będą wzajemna pomoc i życzliwość. Wspólnie mobilizując wszystkie nasze siły, jednocześnie naród wokół nadrzędnego celu, jakim jest dobro socjalistycznej Ojczyzny sprostamy zadaniom na rok przyszły i lata następne. Zycmy sobie nawzajem, drodzy Towarzysze, aby owoce naszej pracy coraz lepiej służyły narodowi. (PAP)

POGODA

Poznańskie Biuro Prognoz Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej przewiduje na dziś w Wielkopolsce: zachmurzenie duże z większymi przejaśnieniami. Okresami opady deszczu lub mżawki. Wiatry umiarkowane i dość silne, południowo-zachodnie.

Temperatura maksymalna od plus 6 do plus 8 stopni, minimalna od plus 2 do plus 4 stopni.

Wezór 19 godz. 19 zanotowano następujące temperatury: w Kaliszu, Koninie, Pile i Poznaniu plus 5 stopni, w Lesznie 6 stopni; ciśnienie 732,4 mm.

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Wojciech Nentwig

KRONIKA DNIA

RUSZYŁA ÓSMA TURBINA ELEKTROWNI „RYBNIK”

W nocy z 13 na 14 bm. turbina ósmego, ostatniego bloku energetycznego o mocy 200 MW w elektrowni „Rybnik” osiągnęła po raz pierwszy pełną szybkość 3 000 obrotów na minutę. (PAP)

NAUKOWCY O UPRAWIE ZIEMNIAKÓW

Wezór obradowała w Poznaniu Ogólnopolska Konferencja Naukowa na temat stanu i przyszłych kierunków badań nad uprawą ziemniaka w Polsce. Wygłoszono kilka referatów, poświęconych technice i mechanizacji uprawy, produkcji i odnowie sadzeńników a także sprawom przechowywania. Uczestnicy konferencji dyskutowali ponadto nad metodami uzyskania ziemniaków plennych, smacznych, odpornych na choroby i szkodniki. Organizatorem spotkania naukowców była Sekcja Komitetu Uprawy Roślin V Wydziału Polskiej Akademii Nauk oraz Instytut Uprawy Roli i Roślin Akademii Rolniczej w Poznaniu. (zd)

FESTIWAL ARTYSTYCZNY NAUCZYCIELI W LESZNIE

W Lesznie zakończył się III festiwal artystyczny nauczycieli „FAN-78”. Na imprezie spotkali się nauczyciele i inni pracownicy oświaty z 14-tu województw Polski zachodniej. W festiwalu uczestniczyło ponad 300 wykonawców — poetów, muzyków, kompozytorów i recytatorów. Wystawiono także prace 350 amatorów plastycznych zajmujących się rzeźbą, haftem, fotografią, malarstwem i grafiką. (PAP)

Dokończenie ze str. 1

PZPR, przewodniczący MRN w Gnieźnie — Kazimierz Janowski udekorował zasłużonych działaczy wysokimi odznaczeniami państwowymi. Trzynastu z nich otrzymało Krzyże Kawalerskie Orderu Odrodzenia Polski, a pięciu — Złote Krzyże Zasługi. (wos)

W Konińskim odbywają się spotkania egzekutyw instancji partyjnych z zasłużonymi działaczami ruchu robotniczego — byliymi członkami PPR i PPS. W Komitecie Miejskim w Koninie w spotkaniu uczestniczyła sekretarz KW PZPR — Zofia Zamojska i przewodniczący WKPP — Jerzy Bartkowiak. Wręczyli oni Krzyże Kawalerskie Orderu Odrodzenia Polski, złote i srebrne Krzyże Zasługi, odznaki „Za Zasługi dla Województwa Konińskiego” i „Za Zasługi dla Miasta Konina”. W Kopalni Węgla

PZPR spadkobierczynią rewolucyjnych tradycji ruchu robotniczego

Brunatnego „Konin” przedstawił kierownictwo tego największego w województwie zakładu spotkali się z grupą działaczy.

Odbyły się także spotkania z udziałem sekretarza KW Józefa Słomczyńskiego w Turku, Słupcy, Kole. W województwie konińskim trwają także spotkania członków ZSMP i ZHP z weteranami ruchu robotniczego. Młodzież składa meldunki o swoich dokonaniach i nowych inicjatywach. W Zespole Szkół Ogólnokształcących w Koninie odbyła się sesja popularno-naukowa na temat dziejów ruchu robotniczego w Polsce i roli PZPR w budowie nowej Polski. Kilku

uczniów otrzymało legitymacje kandydackie PZPR. (rys)

Wezór w Leszynie odbyły się dwa spotkania weteranów ruchu robotniczego z przedstawicielami władz partyjnych województwa w Łoniewie (w gminie Osieczna); 22 weteranów zamieszkujących dziś gminy: Osieczna, Krzemień, Lębork, Rydzyna i Świecie otrzymały wysokie odznaczenia państwowe. Podobne spotkanie w Śmiglu zorganizowano dla weteranów z mieszkających w tym gminie: Śmigle, Kościan i Krzywina. Kilkadziesiąt osób, udekorowano odznaczeniami państwowymi. (tt)

W przeddzień 30 rocznicy

(wis)

„GŁOS WIELKOPOLSKI” — DZIENNIK ROBOTNICZEJ SPÓŁDZIELNI WYDAWNICZEJ „PRASA — KSIĄŻKA — RUCH”: POZNAŃ, UL. GRUNWALDZKA 19.

Adres pocztowy: skrytka nr 1074 60-959 Poznań.

Recenzuje kolegium:

Wiesław Porzycki (red. naczelny), Marian Flejsierowicz i Kazimierz Marcinkowski (zastępcy red. naczelnego), Tadeusz Kaczmarek (sekretarz redakcji), Eugeniusz Cofa, Zbigniew Sek.

Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW. Telefon: 600-41 łączy

wszystkie działy. Dział łączności z czytelnikami: 665-718. Sekretariat red. naczelnego: 454-09. Zastępca red. naczelnego: 665-718. Sekretariat redakcji: 648-85.

Dział informacyjny: 665-939. Dział sportowy: 648-45. Redakcja adreś: 430-73 i 453-31.

Biuro Ogłoszeń: Grunwaldzka 19 60-782 Poznań, tel. 665-916. Za treść i termin druku ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Druk: PZG im. M. Koszycaka—Poznań.

Prenumerata: wotyły przyjmują oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” oraz urzędy pocztowe i doręczy-

ciele do dnia 10 każdego miesiąca (z wyjątkiem grud-

nia) poprzedzającego okres prenumeraty: na miesiąc

(26 zł), kwartał (78 zł), półrocze (156 zł).

Indeks nr 35028

J-18

Inwestycyjnym szlakiem 35-lecia

Kamienie milowe rozwoju

Na rozwój gospodarki można i trzeba patrzeć z różnych punktów widzenia. Nie ulega wątpliwości, że przejawem, który najbardziej rzuca się w oczy i działa na wyobraźnię, są inwestycje; te, które zmieniają oblicze całych dziedzin przemysłu, a w nie mniejszym stopniu — charakter regionów.

Podjęto je nasze państwo od pierwszych lat swego istnienia. Plan sześcioletni — pierwszy plan socjalistycznej industrializacji Polski — stał pod ich znakiem, a ich symbolem stała się Nowa Huta, dzisiejsza Huta im. Lenina.

Imponowała wielkość przedsięwzięcia. Ta jedna huta miała dawać tyle stali, co wszystkie polskie huty przed wojną. Obok niej powstawało nowe miasto.

Równolegle trwała druga wielka inwestycja hutnicza — budowa Huty im. Bolesława Bieruty w Częstochowie. Od roku 1952 budowaliśmy Hutę „Warszawę”, mającą zaopatrzyć gospodarkę w stal wysokiej jakości. Ten sam okres, to budowa w dziedzinie, która w Polsce przedwojennej nie istniała — huty aluminium w Skawinie.

Plan sześcioletni, to także wielkie inwestycje w chemii: fabryka nawozów azotowych w Kędzierzynie, kwasu siarkowego w Wizowie, włókien syntetycznych w Gorzowie. W energetyce zapisały się tamte lata Jaworzniem II i elektrownią żerańską w Warszawie; w przemyśle materiałów budowlanych — cementownią „Przyjaźń” w Wierzbicy. Jeszcze w przeddzień sześciolatki, bo w 1948 roku, zaczęły wyrastać mury Fabryki Samochodów Ośrodkowych w Warszawie. Obok Fabryki Samochodów Ciężarowych w Lublinie stawała się ona początkiem nowoczesnego polskiego przemysłu motoryzacyjnego.

Mówiąc o wielkich inwestycjach Polski Ludowej wciąż wracamy do planu sześciolletniego — był on bowiem okresem niezwykłego nasilenia działalności inwestycyjnej. Za pisała się ona w pamięci przede wszystkim wielkim nowym obiektami w przemyśle ciężkim — ale przecież nie brakowało i innych, jak fabryki tekstylne w Fastach pod Białymostkiem, Zambrowie, Andrychowie, nowe zakłady przemysłu obuwniczego w Noym Targu, tłuszczowego w Kruszwicy i Klemensowie, cukrownie w Gryficach i Sokółowie.

Druga połowa lat pięćdziesiątych, to przede wszystkim dwa zagłębia: siarkowe w okolicach Tarnobrzegu, promujące nasz kraj na czołowe miejsce wśród światowych producentów i eksporterów siarki — i węglowo-energetyczne w Turoszowie. Odkrywa turoszowska, wykorzystując wielkie, sięgające miliarda ton zasoby węgla brunatnego, miała zapewnić surowiec dla powstającej elektrowni „Turów”; jej wielkość — 2000 megawatów w blokach 200-megawatowych — nie miała wówczas równych sobie nie tylko w Polsce, ale i w Europie. Pierwszy prąd popłynął z niej w 1962 roku; jeszcze wcześniej ruszyły elektrownie zagłębia konińskiego: „Konin”, „Pątnów”, „Adamów”.

W roku 1960 rozpoczęto budowę zakładów rafineryjnych i petrochemicznych w Płocku. Czym Nowa Huta stała się dla hutnictwa, tym Płock stał się dla chemii.

Trwała realizacja dwóch wielkich przedsięwzięć, mających na celu spożytkowanie bogactw naszej ziemi: budowa kopalni w Rybnickim Okręgu Węglowym, dostarczających szczególnie cennego węgla kokującego — i zagłębia miedzi. Obie inwestycje, to nie tylko nowe obiekty produkcyjne najwyższej rangi, to także nowe miasta — centra gospodarcze na naszej mapie.

Nowych impulsów dostarczyła dekada lat siedemdziesiątych, w której powstała sztandarowa inwestycja tego okresu — huta „Katowice”. Zbudowano Fabrykę Samochodów Małolitrażowych (Bielsko-Biala i Tychy), rafinerię gdańską. Powstały zakłady przemysłu lekiego i spożywczego, cementownie, przybyła setka fabryk domów. Buduje się zakłady chemiczne w Policach, ogromne kombinaty węglowo-energetyczne w Belchatowie i Polańcu; Lubelskie Zagłębie Węgla.

Inaczej dzisiaj patrzymy na problem inwestycji, dalszego rozwoju gospodarki upatrując przede wszystkim w lepszym wykorzystaniu już istniejących mocy produkcyjnych w modernizacji stworzonego majątku. Warto jednak pamiętać, że na to wszystko złożył się ogromny wysiłek gospodarzy i społeczny nasz pokolenia, i że na rangę dzisiejszej Polski we współczesnym świecie właśnie on zapracował.

MIROSLAW KOWALEWSKI

Polska, robotnicza, zjednoczona

W polskim ruchu robotniczym w okresie drugiej wojny światowej oraz w pierwszych latach po wyzwoleniu dokonały się istotne zmiany ideowo-programowe. One to spowodowały, że od pierwszych lat istnienia władzy ludowej między Polską Partią Robotniczą i Polską Partią Socjalistyczną zawiązała się ścisła współpraca. Istotne znaczenie dla rozwoju sytuacji w polskim ruchu robotniczym miały procesy zjednoczenia się komunistów i socjalistów w innych krajach demokracji ludowej — w Rumunii, na Węgrzech, w Bułgarii i w Czechosłowacji.

W Polsce, w procesie budowy nowego ustroju społecznego realizacji podstawowych reform społecznych, zagospodarowania Ziemi Odzyskanych, odbudowy zniszczonej stolicy, oświaty i kultury, następowało stopniowe zbliżenie między PPR i PPS. Ukoronowaniem wspólnego dorobku było podpisanie przez obie partie 28 listopada 1946 roku umowy o jedności działania. W tym dokumencie wyraźnie wskazano, że współpraca winna doprowadzić do zjednoczenia.

Podpisywanie umowy wywarło korzystny wpływ na doskonalenie współdziałania obydwu partii robotniczych w Wielkopolsce. Plenum KW PPR obradujące w Poznaniu 6 grudnia 1946 r. przyjęło z zadowoleniem decyzje władz centralnych PPR i PPS, zalecając podległym instancjom jej konsekwentną realizację.

Pogłębiająca się współpraca PPR i PPS wpłynęła na wzrost ich szeregów. W połowie 1947 roku PPR w ówczesnym województwie poznańskim liczyła ponad 100 000 członków, a PPS — 68 000. Jednak obok znacznego napływu do obydwu partii robotników i chłopów, do PPS zaczęły wstępować elementy drobnoświeżczarskie, często wręcz nastawione do nowej rzeczywistości. Po klęsce wyborczej Polskiego Stronnictwa Ludowego elementy te pragnęły wykorzystać PPS jako platformę do walki z władzą ludową.

Mimo przewagi w PPS sił zdecydowanie jednolitofrontowych, między PPR i PPS nadal występowały różnice w poglądach na kierunek dalszego rozwoju Polski. Pewna część działaczy PPS z rezerwą przyjęła wysunięte przez PPR w kwietniu 1947 r. hasło podjęcia przygotowań do zjednoczenia obydwu partii. Różnice poglądów między nimi szczególnie silnie wystąpiły w związku z proklamowaniem przez PPR na wiosnę 1947 r. tzw. bitwy o handel, która, zgodnie z zamierzeniami PPR, miała doprowadzić do jego podporządkowania władzom państwowym. Niektórzy działacze PPS, głoszący socjaldemokratyczne poglądy postulowali ograniczenie do minimum roli aparatu państwa, a zwłaszcza jego wpływu na sprawy gospodarki. Postulowano, aby handel znajdował się przede wszystkim w ręku spo-

łeczności. Stopniowo doszło do zbliżenia poglądów, ustępstwa poczyniła przy tym głównie PPS.

Proponowane wówczas przez niektórych działaczy PPS rozwiązania społeczno-gospodarcze były oparte na tzw. humanizmie socjalistycznym. Teoretycy „humanizmu socjalistycznego” zwłaszcza Julian Hochfeld i Jan Strzelecki, przeciwstawiali się ujmowaniu przebudowy ustrojowej jedynie jako przebudowy społeczno-gospodarczej, pragnąc również, realizacji zasady humanistycznych stosunków między ludźmi (m. in. przez ograniczenie zakresu ingerencji politycznego i gospodarczego aparatu władzy państwowej). Poglądy te rozbu dziły ostre dyskusje z przedstawiicielami PPR, którzy ideologom „humanizmu socjalistycznego” zarzucali odchodzenie od marksizmu, niezrozumienie konieczności rozwiązania narzuconych przez walkę klasową, negowanie funkcji państwa jako aparatu przymusu wobec przeciwników społecznych i politycznych, a w rezultacie uleganie koncepcjom reformistycznym. W likwidacji tych socjaldemokratycznych koncepcji w szeregach PPS istotne znaczenie miały uchwały jej Rady Naczelnej z 30 czerwca 1947 r. które utorowały drogę do dalszej ewolucji ideowej PPS na lewo, ewolucji zmierzającej do zjednoczenia obydwu partii.

O konieczności rozpoczęcia przygotowań do zjednoczenia wypowiadał się również przedstawiciel kierownictwa PPR w województwie poznańskim. Sprawa pogłębienia współpracy partii robotniczych była często przedmiotem obrad egzekutywy KW PPR w Poznaniu. Na jednym z jej posiedzeń w lutym 1947 r. I sekretarz KW PPR Jan Izdorzyczyk stwierdził m. in. iż „...w PPS należy ugruntować jednolity front. A współpracę należy tak postawić, by jutro móc doprowadzić do jedności organizacyjnej obydwu partii”. Na plenarnym posiedzeniu KW PPR (22 kwietnia 1947 r.) podkreślono, że zjednoczenie PPR z PPS doprowadzi do jedności całej klasy robotniczej; najkrótszą drogą do zrealizowania tego celu miała być wszechstronna współpraca PPR i PPS, prowadząca do zbliżenia organizacyjnego, a przede wszystkim ideowego.

W lecie 1947 r. na terenie Wielkopolski (podobnie zresztą jak w całym kraju) odbyło się szereg wspólnych narad i spotkań aktywów PPR i PPS, na których omawiano treść uchwał plenium KC PPR z kwietnia 1947 r. oraz Rady Naczelnej PPS z czerwca 1947 r. Głównym celem tej kampanii politycznej było zaakceptowanie przez członków obydwu partii idei zjednoczenia ruchu robotniczego.

Głos Wielkopolski

Witamy Kongres Zjednoczeniowy

Dzisiaj przypada 30 rocznica powstania Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Oto zdjęcie przedstawiające fragment pierwszej strony „Głosu Wielkopolskiego” wydanego 15 grudnia 1948 roku.

Fot. — R. Królik

Organizacyjny i polityczny rozwój PPR i PPS oraz wzrost wpływów tych partii świadczyły nie tylko o ich rosnącej popularności i znaczeniu, ale także o przemianach, które dokonywały się w świadomości politycznej ludzi pracy w Polsce. W marcu 1948 r. nastąpił zasadniczy krok ze strony PPS w kierunku zjednoczenia — z deklaracją w tej sprawie wystąpił w imieniu partii jej sekretarz generalny Józef Cyrankiewicz. W ślad za tą deklaracją wydany został 22 marca wspólny okólnik KC PPR i Centralnego Komitetu Wykonawczego PPS o podjęciu prac przygotowawczych do zjednoczenia. Plenarne posiedzenia KC PPR w lecie i na jesieni 1948 r. sformułowały marksistowsko-leninowską platformę zjednoczenia.

Podjęta przez centralne kierownictwo obydwu partii decyzja dotycząca rozpoczęcia przygotowań do zjednoczenia ruchu robotniczego spotkała się z aprobatą wojewódzkich organizacji PPR i PPS w Wielkopolsce. Wyrazem tego były wypowiedzi oraz rezolucje podejmowane na wspólnych zebraniach i naradach (w kilku rezolucjach domagano się natychmiastowego połączenia PPR z PPS). Powołano Wojewódzka Komisję Współdziałania PPR i PPS, w której PPR reprezentowali: J. Izdorzyczyk, Zenon Nowak, Jerzy Kusiak, Jerzy Gutman, Marian Minor, Czesław Rydowski i Stanisław Wiechno. W czasie posiedzeń Komisji informowano się wzajemnie o postępujących w obydwu partiach przygotowaniach do zjednoczenia.

Ostatnim etapem prac poprzedzających Kongres Zjednoczeniowy był wybór delegatów na II Zjazd PPR i XXVIII Nadzwyczajny Kongres PPS. 13 grudnia w Poznaniu odbyło się uroczyste zebranie wybranych na Kongres delegatów. W okresie od 15 do 21 grudnia 1948 roku we wszystkich powiatach i większych miastach województwa poznańskiego odbywały się zebrania członków obydwu partii oraz załóg fabrycznych, na których zapoznawano uczestników z przebiegiem obrad.

Kongres Zjednoczeniowy położył kres trwającemu ponad 50 lat rozłamowi w polskim ruchu robotniczym. PZPR odwołuje się do tradycji rewolucyjnego ruchu robotniczego, reprezentowanego przez Wielki Proletariat, SDKPiL, PPS — Lewicę, KPP, PPR i jednolito-frontową PPS. Skuteczność ofensywy socjalistycznej, dalszy rozwój budownictwa socjalistycznego zapewnić mogło jedynie kierownictwo partii marksistowsko-leninowskiej. Oznaczało to konieczność usunięcia z tradycji zjednoczonej partii pozostałości socjaldemokratyzmu, reformizmu, konieczności oparcia jej podstaw organizacyjnych na normach i zasadach leninowskich. Kongres Zjednoczeniowy, powołujący do życia Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą, kończył pierwszy etap w dziejach Polskiej Ludowej, powstałej w wyniku tych wydarzeń dziejowych, które od dawno losy narodu w ręce rewolucyjnej partii klasy robotniczej.

KAZIMIERZ ROBAKOWSKI

Czytając wspomnienia L. Breżniewa

Bohaterstwo czasu walki i czasu pokoju

W czasie wojny L. Breżniew uczestniczył w walkach frontowych Armii Czerwonej, brał udział w wielkich frontowych operacjach i kampaniach, w wyzwolaniu nie tylko ziem radzieckich, ale także polskich, rumuńskich, węgierskich, czechosłowackich, co przyniosło mu najwyższe odznaczenia bojowe, wśród nich polskie Virtuti Militari. Jednym z istotnych fragmentów jego wojennego życiorysu były walki na przyczółku pod Noworosyskiem, zwanym przez żołnierzy Małą Ziemią, w których uczestniczył jako szef wydziału politycznego 18 armii.

Leonid Breżniew ukazuje bohaterstwo i poświęcenie radzieckiego żołnierza, umiejętności dowódców, wskazuje na

doniosłość pracy politycznej wśród żołnierzy. Relacjonuje epizody walk, wspomina tak potrzebną wojskom desantom wynalazczość, pomysłowość, bystrość umysłu. Piszcież o tragicznie wojny, o nieśczęściach, które przynosi. „Do ostatniego dnia grzebiłmy bliskich towarzyszy, na ciele, drodze widzieliśmy ślady bestialstwa faszystów, spotykaliśmy płaczące matki, niepokieszone wdowy, głodne sieroty”. I zaraz potem czytamy to znamienne zdanie: „Już nigdy więcej wojny”.

Wojna to śmierć i zniszczenie. „Trawy już zdążyły wyrosnąć wśród żelazstwa i gruzu, z dala dolatywało wycie dzikich psów, a wokół widniały same ruiny i w górze, na

gałęziach spalonych drzew, czarne gniazda wronie...” Tymi słowami zaczyna L. Breżniew wspomnienia z okresu powojennej odbudowy, zatytułowane „Odrodzenie”.

Partia skierowała go wówczas na odpowiedzialne stanowisko pierwszego sekretarza zaporskiego komitetu obwodowego partii. Zaporozie leżało w ruinach, zniszczona też była Huta Zaporozka i Dnieprzańska Elektrownia Wodna. Ogromny wysiłek odbudowy tych kluczowych zakładów i Zaporozia, a następnie Dniepropietrowska, jest tematem „Odrodzenia”. Znaleźć tu można relację o odbudowie, która przeszła do historii. Te niewielkie książeczki można potraktować jako epos boha-

terstwa pracy, nie mniejszego niż bohaterstwo walki.

Jest w „Odrodzeniu” jeszcze jedna bardzo znamienita refleksja. Leonid Breżniew przypomina, że Związek Radziecki w okresie powojennym pod wieloma względami dogonił na przykład USA, a w niektórych dziedzinach nawet daleko je wyprzedził. Nie można jednak zapominać, że w tym „uczciwym”, jak mówią przeciwnicy Związku Radzieckiego, współzawodnictwie „jedna strona jest odgrodzona oceanem od najeźdźcy wroga, dorabia się na każdej z wojen, druga zaś była nieustannie narażona na prowokacje, ponosiła najcięższe brzemienie wojen i zniszczeń, musiała w wielu dziedzinach zaczynać niemal od początku”.

Druga wojna światowa zniszczyła trzecią część majątku państwa ZSRR.

„Mimowolnie nasuwa się myśl — pisał L. Breżniew — co byśmy zrobili, jak daleko zaszlibyśmy zarówno w rozwoju społecznym, jak i gospodarczym, gdyby nam nie przeszkadzano, nie odrywano od pracy pokojowej, nie zmuszano przez wysięg zbrojeń do tracenia wielkich sił i środków na obronę kraju. Jaka więc siła drze mie w ustroju radzieckim, w naszym narodzie, jeżeli pomimo wszelkich zakłóceń i przeszkód, osiągnęliśmy bardzo wysoki poziom gospodarki, nauki, kultury, z jakim powitaliśmy sześćdziesiąte Października!”

Słowa te skłaniają do przemyśleń, budzą podziw dla osiągnięć narodu radzieckiego i głęboki szacunek dla jego przywódcy.

JERZY ANKUDOWICZ

*) Leonid Breżniew „Mała Ziemia”, str. 86; „Odrodzenie”, str. 101; KIW, 1978.

Nakładem wydawnictwa „Książka i Wiedza” ukazały się wspomnienia sekretarza generalnego KPZR, przewodniczącego Rady Najwyższej ZSRR, Leonida Breżniewa — „Mała Ziemia” i „Odrodzenie”.

W zakończeniu pierwszej z tych książek L. Breżniew pisze: „I gdyby dzisiaj mnie zapytano, jaki najważniejszy wniosek wysnułem z wojny, w której uczestniczyłem od pierwszego do ostatniego dnia, odpowiedziałbym: nie wolno, by się powtórzyła. Już nigdy więcej wojny”.

Nie będzie przesadą stwierdzić, że to jedynie słuszne hasło jest busolą przewodnią polityki zagranicznej KPZR i państwa radzieckiego, a pokojowy rozwój świata stał się przedmiotem troski i osobistych zabiegów radzieckiego przywódcy. Wniosek: nigdy więcej wojny, wynika nie tylko z programowych założeń KPZR, ale także z osobistych doświadczeń wojennych L. Breżniewa.

W rocznicę Kongresu Zjednoczeniowego

Był jednym z delegatów

Zygmunt Wolniewicz jest jednym z tych działaczy partyjnych, którzy przed 30 laty uczestniczyli w obradach historycznego Kongresu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Na Kongres pojechał z Poznania jako delegat Polskiej Partii Socjalistycznej z mandatem nr 490. Na początku grudnia 1948 ukazała się w poznańskiej prasie publikacja na temat działalności politycznej Z. Wolniewicza. Z publikacji tej czytelnicy mogli się między innymi dowiedzieć, że już w 1945 roku Z. Wolniewicz oddał się czynnej pracy w szeregu PPS, a w 1946 roku został wiceprzewodniczącym Miejskiego Komitetu Poznań, potem działał kolejno jako kierownik Wydziału w Wojewódzkim Komitecie PPS, jako sekretarz w Grodzkim Komitecie w Poznaniu; że brał czynny udział najpierw w przygotowaniach referendum, a potem wyborów do Sejmu. Równocześnie aktywnie pracował we władzach miejskich i wielu organizacjach, między innymi jako sekretarz Zarządu Woje-

Zygmunt Wolniewicz
Fot. — Archiwum

wódzkiego TPPR. Potem przez wiele lat pełnił funkcję sekretarza, a następnie wicepre-

zującego Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Poznaniu. Zygmunt Wolniewicz od 19 lat jest dyrektorem Poznańskiego Wydawnictwa Prasowego RSW „Prasa — Książka — Ruch”, wykazując na tym stanowisku wiele inicjatyw zmie-

rzających do rozwoju poznańskiej i wielkopolskiej prasy, systematycznego zwiększania jej objętości i podnoszenia na kładów. Pracę wydawcy łączy z aktywną działalnością partyjną, uczestnicząc w spotkaniach w terenie, wygłaszając prelekcje i pomagając swoją wiedzą oraz długoletnim doświadczeniem w organizowaniu różnego rodzaju imprez masowych.

Zygmunt Wolniewicz ukończył 65 lat, z tego więcej niż połowę przeżył aktywnie w Polsce Ludowej. Jest aktywny nadal, nie szczędząc sił w pracy i działalności społecznej. Niedawno powierzono mu obowiązek prezesa Zarządu Towarzystwa Miłośników Miasta Poznania. W uznaniu wybitnych zasług otrzymał liczne odznaczenia państwowe i odznaczenia honorowe między innymi krzyże Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, odznakę „Za Zasługi w Rozwoju Województwa Poznańskiego”. Honorową Odznakę Miasta Poznania i odznakę „Za Służbę dla RSW „Prasa”. (mf)

Informacja naukowa w kształceniu ustawicznym

Zagadnienie informacji naukowej w edukacji ustawicznej społeczeństwa ma dzisiaj wartość szczególną aktualności. Trudno bez niej wyobrazić sobie rozwój nauki i kultury oraz — ze względu na rodzaje się stale nowe, wyspecjalizowane dziedziny wiedzy — dotarcie do publikacji, które są najbardziej potrzebne.

Sprawy te są tematem rozpoczętego w Poznaniu dwudniowego ogólnopolskiego konferencji naukowej, zorganizowanej m. in. przez Bibliotekę Główną Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza oraz Centrum Informacji Naukowej, Technicznej i Ekonomicznej w

Warszawie. Biorą w niej udział przedstawiciele krajowych ośrodków akademickich oraz Instytutu Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej z NRD.

Interesujący program spotkania przewiduje omówienie celów kształcenia ustawicznego, elementów socjologii i psychologii oraz propagandy informacji naukowej. Zaprezentowany zostanie również udział archiwów w organizowaniu warsztatów naukowych, prace Biblioteki Narodowej nad usprawnieniem działalności informacyjnej w bibliotekach publicznych, a także system informacji naukowej w kraju wobec potrzeb kształcenia ustawicznego. (Zr)

Nowe filmy telewizyjne

We Wrocławskiej Wytwórni Filmów Fabularnych rozpoczęto zdjęcia do nowego filmu telewizyjnego o tematyce współczesnej zatytułowanego „Śnić we śnie” w reżyserii Janusza Nasfetera. Film ten realizowany na taśmie kolorowej w zespole „Iluzjon” — przedstawia problematykę złożonych postanowień nie przynajmniej między matką i córką, które nie potrafią się nawzajem zrozumieć.

Jednocześnie rozpoczęto zdjęcia próbne do nowego serialu telewizyjnego składającego się z 12 odcinków pt. „Ród Gasieniców”. Serial w reżyserii Konrada Naleckiego, przedstawia dzieje i rozwój Zakopanego w latach 1820—1918 na kanwie losów życiowych czterech pokoleń góralskich rodzin. (PAP)

Laureaci konkursu kompozytorskiego im. G. Fitelberga

Wczoraj ogłoszono wyniki XIX Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego im. Grzegorza Fitelberga, organizowanego co 2 lata przez Wielką Orkiestrę Symfoniczną PR i TV w Katowicach.

Jury, obradujące pod przewodnictwem Stanisława Wisłockiego, przyznało I nagrodę w kategorii utworów symfonicznych „Koncertowi na 4 solistów i orkiestrę symfoniczną” Piotra Warzechy. W kategorii utworów kameralnych postanowiono nie przyznawać nagród. (PAP)

W Holandii

Dzielnica miasta proklamowała...swoją niezawisłość

Holandia stanęła w środę w obliczu niedzielnego secesji: dzielnica Oosterpoort w holenderskim mieście Groningen (na północy kraju), proklamowała — niepodległość.

Groningen liczy 160 000 mieszkańców. Mieszkańcy Oosterpoort, których jest 6500 zbuntowali się przeciwko projektowi rządu w Ha-dze, który zamierza wyburzyć około 700 starych budynków, chociaż władze lokalne opracowały plan renowacji tych domów.

Około godziny 6.30 w środę rano rozpoczęła się procesja z muzyką. Od 8 rano komitet, który zorganizował opór przeciwko planom burzenia starych domów, proklamował dzielnice Oosterpoort niezawisłym państwem, co spotkało się z burzliwymi oklaskami zgromadzonego tłumu. Utworzono „rząd tymczasowy” i około 40 „posterunków granicznych”.

Proklamacja niepodległości głosi, że należy zakazać używania wszelkich maszyn niszczących do my w Oosterpoort, zamyka granice dla wjazdów, które planują zbурzenie starej dzielnicy i oblicuje azyi wszystkim „cudzoziemcom” popierających rewoltę Oosterpoort.

Nowe „państwo” zamierza wybrać własny parlament. Na razie jednak delegacja dzielnicy Oosterpoort udała się do Hagi na rozmowy z ministrem ds. budownictwa, Pieterem Beelaertsem van Bloklandem. (PAP)

Żądanie surowych kar dla sprawców kradzieży trumny Chaplina

W sądzie w Vevey (Szwajcaria), gdzie toczy się proces dwóch osób oskarżonych o kradzież trumny ze zwłokami Charlie Chaplina, prokurator zażądał wczoraj dla Romana Wardasa kary 6 lat, a dla Gatozo Ganewa — 4 lat pozbawienia wolności.

Kradzież zwłok została dokonana w nocy z 1 na 2 marca br. w 63 dni po pogrzebie wielkiego aktora. Za jej zwrot oskarżeni do sądu się okupu w wysokości 600 000 franków szwajcarskich. Sprawców kradzieży aresztowano 16 maja br. (PAP)

Telefony DONOSZA

W Ludwinie w woj. katolickim ponosił śmierć na miejscu rowerzysta, który w chwili gdy zmienił kierunek jazdy został potrącony przez samochód „Jelcz”.

Nieostrożne przechodzenie przez jezdnię było wczoraj przyczyną kilku wypadków drogowych. M. in. na ul. Łódzkiej w Kaliszu odnotowano obrażenia 10-letniego chłopca, który został potrącony przez samochód. (b)

SPORTSPORE

Tenisiści stołowi Fortuny Wieleń najlepsi w Pilskiem

Okręgowy Związek Tenisa Stołowego w Pile podsumował wyniki osiągnięte w sezonie 1977/78 w tej dyscyplinie przez zawodników województwa pilskiego i ustalił klasyfikację w poszczególnych grupach wiekowych.

W kategorii młodzieckiej pierwsze miejsce zajęła A. Felisiak — 508 pkt., a wśród młodzików D. Bielawski — 412 pkt. (oboje Fortuna Wieleń). W punktacji klubowej w tej kategorii, na pierwszym miejscu znalazła się Fortuna Wieleń — 6098 pkt. Wśród juniorek młodszych zwyciężyła H. Bloch — 494 pkt., a wśród juniorek młodszych S. Kwiatek — 400,5 pkt. (oboje

Fortuna Wieleń); zespołowo — Fortuna Wieleń 7027 pkt. W kategorii juniorów pierwsze miejsce zajął F. Bich (Fortuna Wieleń) — 429 pkt.; zespołowo również Fortuna Wieleń — 983 pkt. Wśród seniorów czołową lokatę zajęła T. Nowak — 37 pkt., a wśród seniorów Z. Kamiński — 446,5 pkt. (oboje Noteć Trzcińska) zespołowo — Noteć Trzcińska — 1686,5 pkt.

W łącznej klasyfikacji klubowej, we wszystkich kategoriach wiekowych współzawodnictwo wygrała Fortuna Wieleń — 13 293 pkt. przed Notecią Trzcińską — 6055,5 pkt. i Polonią Chodzież — 3487,5 pkt. (rk)

Sensacje w narciarskim Pucharze Świata

We włoskiej miejscowości Madonna di Campiglio odbył się slalom specjalny mężczyzn, zaliczany do Pucharu Świata. Zawody te przyniosły sensacyjne rozstrzygnięcie — dwa pierwsze miejsca zajęli Szwajcarzy Martial Donnet i Peter Leuscher, a najlepszy Austriak — Hans Ann był dopiero czternasty. Do konkurencji wystartowało 77 zawodników,

a sklasyfikowano zaledwie 25. Już w pierwszym przejeździe odpadli m. in. Austriak Klaus Heidegger oraz Andreas Wenzel (Liechtenstein). Ingemar Stenmark zajął dopiero 13 miejsce, Amerykanin Phil Mahre — 19. W tej sytuacji bardzo dobrze spał się reprezentant Polski Jan Bachleda, który zajął 11 miejsce.

PAP

Plenum Związkowej Rady Kultury Fizycznej i Turystyki CRZZ

W środę odbyło się w Warszawie plenarne posiedzenie Związkowej Rady Kultury Fizycznej i Turystyki poświęcone omówieniu działalności rady oraz wytycznych w sprawie działalności rekreacyjnej, turystycznej i sportowej w roku przyszłym.

Ostatnie dwa lata były dla związku kłopotliwym sportowo okresem wzmocnionej aktywności. Jedną z ciekawych inicjatyw, która

zrodziła się we współpracy z GKKFIS i ruchem młodzieżowym, jest apel wzywający kluby sportowe, zawodników, trenerów i działaczy do podjęcia sportowego czynu XXXV-lecia PRL. Opracowane zostały założenia programowe tej akcji, po podsumowaniu jej przebiegu najlepsze kluby wyróżnione zostaną honorowym tytułem „klubu czynu XXXV-lecia PRL”.

PAP

Para W. Fibak — G. Vilas przegrała w Adelaide

Po dwóch dniach tenisowego meczu, który odbył się w Adelaide między drużyną Australii oraz „Resztą świata”, wynik jest 1:2. Po porażkach w grach pojedynczych, wczoraj Australijczycy wygrali grę podwójną. John Newcombe i Tony Roche pokonali Guillermo Vilasa i Wojciecha Fibaka 6:1, 6:2, 5:7, 3:6, 6:1. (PAP)

Szachiści Pocztowca w ekstraklasie

W Elku odbyły się rozgrywki I ligi szachowej seniorów. Nie powiodło się zawodnikom poznańskiego Lecha, którzy zajmując ostatnie — 12 miejsce z dorobkiem 32 punktów zostali zdegradowani z ekstraklasy.

Znacznie lepiej wypadli szachiści Pocztowca Poznań, którzy w turnieju zespołowy drużynowy w Kiekrzu wywalczyli pierwsze miejsce — 48,5 pkt. i w ten sposób awansowali do ekstraklasy. Drużyna Pocztowca wystąpiła w składzie: H. Erenska-Radzewska, I. Nowak, M. Stypka, M. Nowacki, P. Erenski i E. Dziwak. (rk)

Polscy hokeiści wygrali w Kanadzie

Polscy hokeiści rozegrali w Kanadzie drugi mecz. Tym razem nasz zespół pokonał w miejscowości Moose Jaw lokalny zespół Canucs 6:3 (1:1, 1:2, 4:0).

Drużyna Canucs — to mistrz okręgu ligi juniorów do lat 20, który opiekują się kanadyjskie zespoły zawodowe. Młodzi hokeiści kanadyjscy dysponujący znakomitymi warunkami fizycznymi, grali bardzo twardo. Polacy podjęli walkę — mecz więc był interesujący, ale prowadzony fałr. (PAP)

Drużynowe mistrzostwa kobiet w kręglarstwie

W Kędzierzynie rozegrano drugi turniej III drużynowych mistrzostw Polski kobiet w kręglarstwie. Zwyciężyły zawodniczki Czarnej Kuli Poznań — 2874 pkt., przed Lechem Poznań — 2824 pkt., Zielonym Torem Kędzierzyn — 2783 pkt. i Ogniskiem Miejskim Olsztyn — 2704 pkt. Indywidualnie najlepszy rezultat uzyskała G. Kocan (Zielony Tor) — 772 pkt., wyprzedzając D. Szczepińską (Czarna Kula) — 770 pkt., i I. Szczepińską (Lech) — 751 pkt.

Po dwóch turniejach kolejność zespołów jest następująca: 1. Lech — 7245 pkt., 2. Czarna Kula — 7198 pkt., 3. Zielony Tor — 7020 pkt., 4. OM Olsztyn — 6656 pkt. (wil)

Dobra postawa polskich biathlonistów

We włoskiej miejscowości Predazzo rozpoczęły się międzynarodowe zawody w biathlonie, w których oprócz reprezentantów Polski startują biathloniści Austrii, NRD, RFN, Włoch i Wielkiej Brytanii. W pierwszym dniu zawodów odbył się sprint biathlonowy na dystansie 10 km z dwukrotnym strzelaniem. Zwyciężył w nim wicemistrz świata Eberhard Roesch (NRD), przed Austriakiem Josefem Kollem oraz Polakiem Stanisławem Tre-

bunią. Na czwartym miejscu w tej bardzo silnie obsadzonej konkurencji znalazł się mistrz świata Frank Ullrich (NRD), a na piątym miejscu znów reprezentant Polski, Józef Miśniak. W czołowej dziesiątce najlepszych zameldował się jeszcze jeden z Polaków Leopold Latawiec na 9 pozycji.

Zawody wykazały, że nasi reprezentanci są znakomicie przygotowani pod względem biegowym. (PAP)

Ingerencja USA w wewnętrzne sprawy Iranu

USA rozpoczęły bezpośrednią ingerencję w wewnętrzne sprawy Iranu. Jak pisze dziennik „New York Times” do Teheranu przybywają dziesiątki specjalistów amerykańskich, w tym pracownicy kadrowi Amerykańskiej Agencji Wywiadowczej (CIA) i personel wojskowy.

Mimo że Departament Stanu USA usiłuje przedstawiać ich jako pracowników służby konsularnej, większość nowo przybyłych to wysoko wykwalifikowani specjaliści od spraw walki z ruchami i powstaniami. Ich zadaniem jest udzielenie pomocy oficerom irańskim w rozprawianiu demonstracji i dławieniu wystąpień ludności. Umocnienie obecności amerykańskiej w Iranie — stwierdza dziennik — ma podtrzymać cesarza i jego rząd w chwili, gdy monarchia zagraża niebezpieczeństwem. PAP

Przeciw antywietnamskim poczynaniom Kambodży i ChRL

List przedstawiciela SRW do Rady Bezpieczeństwa ONZ

W liście do przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ, datowanym 30 listopada br., a opublikowanym 13 bm., stały przedstawiciel SRW w ONZ Ha Van Lau podkreśla, że wietnamsko-kambodżańska wojna graniczna stanowi część antywietnamskiego planu przywódców pekińskich i ich ekspansjonistycznej polityki w Azji południowo-wschodniej.

Wojnie tej towarzyszą różne poczynania Pekinu, takie jak okupacja archipelagu Wysp Paracelskich, stanowiących terytorium Wietnamu, zachęcanie Hoa (ludności chińskiej) do mieszkającej w Wietnamie) do wywoływania trudności w SRW, jednostronne zaprzestanie udzielania pomocy Wiet-

namowi, prowokacje graniczne, zabójstwa i grabieże w rejonach Wietnamu graniczących z Chinami, naruszanie przestrzeni powietrznej i wód terytorialnych Wietnamu. Przyczyną polityki wrogości prowadzonej przez władze pekińskie przeciwko Wietnamowi, podkreśla dokument, jest to, że niezależny i suwerenny Wietnam jest największą przeszkodą na drodze chińskiego ekspansjonizmu w Azji południowo-wschodniej.

Przedstawiciel SRW w ONZ podkreśla, że dla utrzymania pokoju i stabilizacji w rejonie Azji południowo-wschodniej, władze pekińskie winny położyć kres swej ekspansjonistycznej polityce w tej strefie oraz swemu antywietnamskiemu nastawieniu. (PAP)

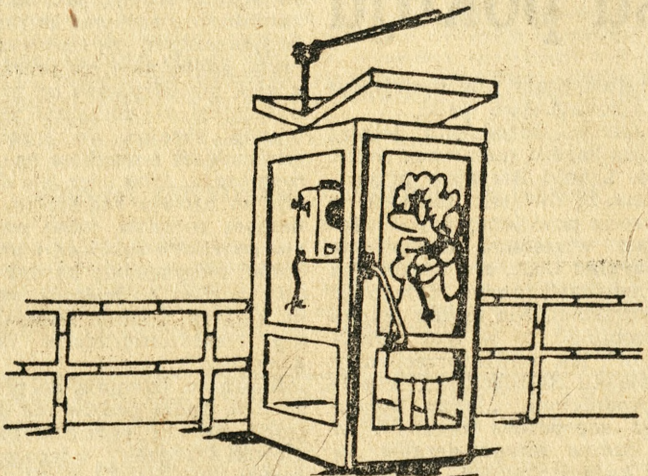
HUMOR I SATYRA

„Miliony we krwi” — książka o P. Mentenie

„Miliony na krwi” — tak zatytułowana jest książka, która ukazała się nakładem wydawnictwa „Kamienjar” we Lwowie. Jej autorem jest Borys Antonienko, prokurator okręgu lwowskiego, który przewodniczył radzieckiej grupie prowadzącej śledztwo w sprawie Pietera Mentena, holenderskiego milionera, winnego śmierci wielu osób w latach II wojny światowej.

Z rozkazu Mentena w 1941 r. w podkarpackich wioskach Podhorce i Urycz, leżących niedaleko Lwowa rozstrzelano blisko 300 osób. Sam Menten uczestniczył aktywnie w masowych mordach ludności cywilnej w okupowanej przez hitlerowców Polsce, przestępca wojenny Menten swój ogromny majątek wartości wielu milionów zbil na grabież znaczącej ilości dzieł sztuki i unikatowych zabytków historycznych w Kijowie, Lwowie, Rydze i Krakowie.

PAP

— Mów głośniejsz Karolu. Nie słyszę cię, bo sznur jest przecięty.

17 GRUDNIA — HANDLOWA ŻŁOTA NIEDZIELA

DO ŚWIĄTECZNYCH ZAKUPÓW W POZNANIU I WOJEWÓDZTWIE — ZAPRASZA:

WOJEWÓDZKIE PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLU WEWNĘTRZNEGO

POLECAMY: ODZIEŻ — ART. DZIEWIARSKIE — POŃCZOSZNICTWO — TKANINY — GALANTERIE
SKÓRZANĄ — OBUWIE — ART. DEKORACYJNE — MEBLE — ODBIÓRNIKI RADIOWE
— TELEWIZYJNE — SPRZĘT ZMECHANIZOWANY — ZABAWKI — SPRZĘT SPORTOWY
— ART. PAPIERNICZE — WYROBY JUBILERSKIE — FOTOPTYCZNE.

- SKLEPY BĘDĄ OTWARTE — OD GODZ. 10 — 18
- KIERMASZE W HALACH nr 8, 21 i 43 — OD GODZ. 10 — 14
- POGOTOWIE RTV — ul. Paderewskiego 6 — OD GODZ. 10 — 18

ŻYCZYMY POMYSŁNYCH ZAKUPÓW!

4203-K1

praca

Meżczyzn, zatrudni ogrodnictwo, ul. Staroleśka 165. 77859g

kupno

Kiosk warzywa - kwiaty - kupię. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 77915g

Bony PeKaO — kupię. Tel. 423-79, godz. 16-20. 77792g

sprzedaż

Kożuchy damskie (długi 50, krótki 46), pelise męską sprzedam. Telefon 20-33-34, po godz. 15. 77973g

Spacerówkę niemiecką z buda, pokrowcem, stan idealny — sprzedam. Grochowska 96 m. 9. 77798g

Stół, biurko — sprzedam. Os. Piastowskie 43 m. 26. 77842g

Zenit E obiektyw Helios sprzedam. Gwardii Ludowej 31 m. 15 godz. 13-15. 77546g

Przyjmuję zamówienia na rozsade pomidorów szklarniowych, na miesiąc luty i marzec. Maraszk — 64-200 Wolsztyn, Ogrodnictwo. 1712p

Z powodu wyjazdu wyprzedaż garderoby damskiej nowej, używanej, suknie długie nowe również na teższe osoby Podhalańska 12. 76928g

Wyżła niemieckiego z ro dowodem 4,5-miesięcznego sprzedam. Jankowski. Swarzędz, św. Marcina 2a. 78054g

Sprzedam tapczan jednoosobowy zielony, spacerówkę niemiecką. Dąbrowskiego 218. 78075g

Kożuch damski (40). Tel. 739-58. 77501g

Kożuch damski okazjonalnie sprzedam. Manifestu Lipcowego 87 m. 27. 78010g

Kola „Opla” opony kolcowe 13x590, lancuszek złoty, płyty stereo sprzedam. Tel. 715-32. 77823g

samochody

Audi 100 LS, rocznik 1989 stan bardzo dobry, sprzedam. Tel. 469-22, od piątnastej. 77879g

Ładę 1500, przebieg 31 tys. — sprzedam. Września. Piastów 3 C m. 24, tel. 213, po godz. 16. 1710p

Fiata 125p 1500 — sprzedam. Tel. 32-17-45. 77544g

Fiata 128p, nowego, sprzedam. Tel. 66-58-07. 77843g

Zastawę 750 rocznik 1987 sprzedam. Tel. 32-03-39 po godz. 15. 77357g

Nowa Wólga Gaz 24 sprzedam. Fizek, Buk, tel. 372. 77437g

Syrenę 105 rocznik 1973 sprzedam. Szamotuły, Marchlewskiego 11, tel. 21-144. 77292g

Zastawę 750 sprzedam. Sroda, Dąbrowskiego 47. 76214g

lokale

Zamienię na M-4 własnościowe w Poznaniu działkę budowlaną o pow. 1043 m², uzbrojoną pod budowę częściowo z materiałem budowlanym i domkiem gospodarczym mieszkalnym. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 75720g

nieruchomości

Sprzedam dom jednorodzinny, wolnostojący w Pile, 700 m² ziemi. Tel. 27-45. 1711p

rozne

Uszczelnianie okien, montaż zatrząsków okiennych — płać WUSP — tel. 41-16-04, Wielak. 77397g

Przyjmuję zamówienia na rozsade pomidorów Revernun ulepszone, 61-312 Poznań, Głęboka 28, tel. 707-25. 76310g

zguby

Dnia 12 bm. zaginął sprin ger spaniel, czarno - biały. Kolejowa 6 m. 3. 78004g

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Poznaniu
UNIEWAŻNIA
skradzione uprawnienia — na nazwisko **JACEK RATAJCZAK** — do przeprowadzania kontroli w środkach komunikacji miejskiej wraz z żetonem o numerze kontrolnym 679. 4210-K1

W czwartek 13 grudnia br. między Rondem Kopernika a Lampęgo zgubiono damski zegarek marki Tissot. Proszę o wiadomość. tel. 204-744. 78039g

Dnia 12 grudnia br. w okolicy Placu Wielkopolskiego — Os. Warszawskie — zaginął czarny pudel z białą krawatką i dzwonczkiem przy obroży. Uczciwemu znalazcy zwrót wynagrodze. Stanisław Strzelecki, Kramarska 5 m. 5. 77903g

matrymonialne

Biuro Matrymonialne „Matężstwo” 61-707 Poznań, Libelta 29 zaprasza na Bal Samotnych, 6 stycznia 1979 r. Bilety już do nabycia w Biurze godz. 15-19. 76422g

Panna 31-letnia z wyższym wykształceniem po zna pana z dobrym charakterem. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 75170g

Samotna rencistka pozna starszego emeryta z mieszkaniem Cel matrymonialny. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19, dla 75048g

Wdowiec, rencista, pozna panią, do lat 50, rencistkę bezdzietną, pochodzenia wiewskiego z mieszkaniem. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19, dla 75058g

Kawaler po 40, wykształcony, dobrej prezencji, brunet, posiadający M-4 oraz samochód pozna zgrabną panią, niepalącą, wykształcenie minimum średnie. Panie spoza Poznania mile widziane. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19, dla 75191g

Panna średniego wzrostu z mieszkaniem pozna panią, do lat 38 do 46. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19, dla 74887g

Panna 31-letnia, członek SM, pozna kawalera do lat 35, wysokiego wzrostu, wyznania rzymsko - katolickiego. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 75025g

Panna 30-letnia, wzrost 188, szuka przyjaciela do lat 35. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 75264g

Emerytka pozna emeryta. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa”. Grunwaldzka 19, dla 74964g

Przystojny Szwed pozna inteligentną panią 32-38 lat, bez nalogów, dobrą znajomością angielskiego, lubiącą przyrodę, sport, zainteresowaną filozofią. Cel matrymonialny. Oferty ze zdjęciami amatorskimi „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 75196g

ZAKŁAD DOSKONAŁENIA ZAWODOWEGO W POZNANIU

Ośrodek Kształcenia Zaocznego, ul. Kościuszki 57 — tel. 548-47, 594-86, wewn. 18

ORGANIZUJE

KONSULTACYJNE (niedzielne) KURSY

przygotowujące do egzaminu czeladniczego i mistrzowskiego w zawodach przemysłowych i rzemieślniczych.

Konsultacje odbywają się w Poznaniu (w niedziele od 8-14.30)

PIERWSZA KONSULTACJA ODBĘDZIE SIĘ

W NASTĘPUJĄCYCH TERMINACH:

- 7. I. 1979 r. — dla elektryków, murarzy, stolarzy i zawodów różnych: złotników, zegarmistrzów, zdunów, introligatorów, dziewiarzy, dekarzy, kominiarzy, kamieniarzy, młynarzy itp.
- 14. I. 1979 r. — dla ślusarzy, tokarzy, frezerów, szlifiery, blacharzy, instalatorów sanitarnych, mechaników samochodowych, kierowców mechaników samochodowych, mechaników maszyn rolniczych i malarzy.
- 21. I. 1979 r. — dla krawców, fryzjerów, kreśleń technicznych, kroju i modelowania, kucharzy, wędliniarzy, piekarzy, cukierników i kelnerów.

Blizszych informacji udziela Ośrodek Kształcenia Zaocznego nr 2 w Poznaniu, ul. Kościuszki 57.

4093-K1

UWAGA!

„SPOŁEM” WSS w POZNANIU

Oddział Handlu Detalicznego

PRZEKAŻE SKLEPY

branży spożywczej i przemysłowej

położone na terenie miasta Poznania

W AGENCJĘ

na warunkach umowy zlecenia

zgodnie z Uchwałą Rady Ministrów nr 160/77.

Informacji udziela: Dział Spraw Pracowniczych — ulica 27 Grudnia 13, II piętro, pokój 210. 3403-K1

UWAGA!

W dniu 12 grudnia 1978 r. zmarł nasz długoletni pracownik

FELIKS JANKOWIAK

W Zmarłym straciliśmy cenionego pracownika i kolegę.

Pogrzeb odbędzie się w dniu 18 grudnia 1978 r. o godz. 8.30 na cmentarzu junikowskim.

Rodzinnie Zmarłego wyrazi serdecznego współczucia składają:

Zarząd i Rada Spółdzielni, Rada Zakładowa oraz koleżanki i koledzy Transportowo - Sredicyjnej Spółdzielni Pracy „Transpol” w Poznaniu 4316-K3

† Dnia 13 grudnia 1978 roku zmarł po ciężkich cierpieniach w wieku 55 lat, mój ukochany mąż, nasz drogi ojciec, teść, dziadek i brat, sp.

EDWARD KRUPIŃSKI

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 19 bm. o godz. 8.30 na cmentarzu na Junikowie.

Pogrążona w smutku

RODZINA

Prosimy o nieskładanie kondolencji.

Poznań, Budapeszt. 4338-U3

† Dnia 12 grudnia 1978 r. zmarł nasz ukochany ojciec, brat, teść i dziadek, sp.

STEFAN POŚLEDNICKI

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 19 bm. o godzinie 10.10 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążona

RODZINA

4335-U3

† Dnia 12 grudnia 1978 roku przeżywszy lat 73, zmarł sp.

WAWRZYNIEC GRADOWSKI

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 19 bm. o godz. 12.30 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążona

RODZINA

Ul. Pasieka 5. 4327-U3

† Dnia 11 grudnia 1978 r. zmarł nagle w 58 roku życia, nasz ukochany mąż, ojciec, brat i szwagier, sp.

TADEUSZ MASZEWSKI

partyzant, członek AK, odznaczony — Krzyżem Walecznych i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, 16 bm. o godzinie 11 na cmentarzu górczyńskim.

Pogrążone w smutku i żalu

żona i rodzina

78035g

† W dniu 13 grudnia 1978 r. zmarła po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona Sakramentami św., najdroższa żona, nasza matka, siostra, babunia i teściowa, sp.

MARTA MAŁYCHA

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 19 bm. o godzinie 13.50 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążony

mąż z rodziną

Prosimy o nieskładanie kondolencji.

Ul. Krzywa 3 m. 3. 4337-U3

† Dnia 13 grudnia 1978 r. zmarł nasz kochany mąż, ojciec, teść, brat i wujek, sp.

ALFONS MRUGALSKI

lat 59

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, 16 bm. o godzinie 12 na cmentarzu górczyńskim.

Żona, dzieci i rodzina

Os. Przyjaźni 8. 78042g

† Dnia 12 grudnia 1978 r. zasnęła w Bogu, przeżywszy lat 81 nasza droga siostra, szwagierka i ciocia, sp.

STEFANIA PIOTROWSKA

z domu Otomańska

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 16 bm. o godzinie 10.50 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążona

RODZINA

4328-U3

† Dnia 10 grudnia 1978 roku odszedł nagle w 40 roku życia, nasz drogi mąż i tatuś, sp.

BŁAŻEJ KALETA

Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek, 18 bm. o godz. 10.50 na cmentarzu junikowskim.

W głębokim smutku pogrążona

żona z dziećmi i rodziną

Prosimy o nieskładanie kondolencji.

Ul. Słowiańska 16 m. 109. 77893g

† Dnia 13 grudnia 1978 roku zmarł nagle namaszczony Olejami św., mój kochany mąż, nasz drogi ojciec, dziadek, teść i wujek, sp.

JAN ROSADA

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, 16 bm. o godzinie 12 na cmentarzu na Miostowie.

W smutku pogrążony

żona i rodzina

Ul. Pusta 18 m. 2A. 4336-U3

† Dnia 13 grudnia 1978 r. odszedł od nas na zawsze, opatrzony Sakramentami św., przeżywszy lat 87, najdroższy mąż, ukochany ojciec, teść, dziadek, brat, szwagier i wujek, sp.

WŁADYSŁAW GRZECHOWIAK

złotnik — jubiler

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 16 bm. o godz. 12.30 na cmentarzu junikowskim.

W głębokim smutku pogrążony

żona, dzieci i rodzina

Ul. Swoboda 56a m. 8. 4332-U3

† Dnia 12 grudnia 1978 roku zmarł, przeżywszy 48 lat, mój kochany mąż i nasz drogi ojciec, sp.

CZESŁAW PEKALSKI

kapitan rezerwy Wojska Polskiego

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 16 bm. o godz. 10 na cmentarzu górczyńskim.

W głębokim smutku pogrążona

żona z dziećmi

Proszę o nieskładanie kondolencji.

4339-U3

pracownicy poszukiwani

PRZEDSIĘBIORSTWO ROBÓT INSTALACYJNO - MONTAŻOWYCH BUDOWNICTWA ROLNICZEGO — Kierownictwo Grupy Robót w Lesznie, ul. Okrężna 3 zatrudni zaraz:

- elektromonterów
- monterów instalacji wod.-kan. i e.o.
- spawaczy gazowych i uniwersalnych
- pomocników elektromonterów i monterów wod.-kan. i e.o.
- kierowników robót branży sanitarnej i elektrycznej.
- kierownika KGR — wymagane wyksz. wyższe — techniczne
- uczniów do nauki zawodu elektromontera i montera inst. sanitarnej.

Wymienionym pracownikom gwarantujemy zatrudnienie na budowach położonych w pobliżu miejsca zamieszkania.

Zgłoszenia osobiste i pisemne przyjmuje:

KGR - PRIMBR II — Leszno, ul. Okrężna 3 tel. 28-60 w 83, lub Dział Służb Pracowniczych Przedsiębiorstwa Instalacyjno - Montażowego Budownictwa Rolniczego w Poznaniu, ul. Pokrzywno 8, tel. 742-01. 3928-K1

† Dnia 13 grudnia 1978 roku zasnął w Bogu, przeżywszy lat 68, nasz kochany ojciec, teść, dziadek i pradziadek, sp.

WŁADYSŁAW PIOTROWSKI

emeryt PKP

Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek, dnia 18 bm. o godz. 14 na cmentarzu na Miostowie.

W głębokim smutku pogrążony

córki z rodzinami

Ul. Grochowe Łąki 5 m. 9. 4330-U3

† Dnia 10 grudnia 1978 r. zmarł nagle mój kochany brat, sp.

WŁADYSŁAW ŁĘSZCZAK

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 16 bm. o godz. 13 na cmentarzu parafialnym w Ostrogu.

W smutku pogrążony

brat z rodziną

4334-U3

† Odeszła od nas na zawsze najukochańsza mama, teściowa, babunia i prababunia, sp.

PELAGIA PROSZAK

z domu Stachowiak

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, 16 bm. o godzinie 14.30 w Murowaniej Goślinie.

Strapiona

RODZINA

78007g

GRUDZIEŃ

15

Piątek

Celiny Waleriana

Słońce: 7.56—15.39

Leszczyńskie

Bukiet dla krowy

W województwie leszczyńskim gruntownie rozpatrzone możliwości oraz określono warunki, które trzeba spełnić, aby do roku 1980 zwiększyć skup mleka o 32 miliony litrów, a skup żywca wołowego o 4000 ton. Jest to możliwe bo nie brakuje miejscowych pasz dla bydła, nie brakuje też dobrych tradycji i umiejętności hodowli. Państwowe ośrodki hodowlivo-rodowej w Osowej Sieni i Garzynie, Zootechniczny Zakład Doświadczalny w Pawłowicach, stadniny koni w Żołędnicy i Racocie, to uznani mistrzowie hodowli którzy rokrocznie sprzedają na rynek wewnętrzny i na eksport setki sztuk zarodowych buhajów i jałówek.

Osiągnięcie wyznaczonego celu uzależnione będzie przede wszystkim od upowszechnienia kultury chowu bydła, od podniesienia wydajności każdej krowy czy opasa. Krowa to „maszyna” bardzo skomplikowana i delikatna. Jej wydajność mleczna zależy od mnóstwa czynników, począwszy od atmosfery w oborze (temperatura, wilgotność, wentylacja, cisza), jakości spożywanej paszy po regularność, sumiennosc i delikatność obsługi oraz szybkie zaspokajanie biologicznych potrzeb. Mleko daje tylko krowa, która się ocieliła. Mówiąc bardziej fachowo, od płodności krowy zależy jej wydajność mleczna.

W racjonalnie prowadzonej oborze zdrowa krowa powinna się cielić co 12 miesięcy. Tymczasem zbyt często okres ten nadmiernie się wydłuża. Jest to skutek albo nieplodności albo nieskuteczności zabiegów inseminacyjnych. Ograniczenie jakości krów jest jedną z rezerw, które są już w istniejącym stadzie. Inna, to staranniejszy wychów cielat, ograniczenie nadmiernych ich „upadków” i przyspieszenie przyrostów na wadze. Obecnie w uśpołeczonych gospodarstwach rolnych Leszczyńskiego od każdego 100 krów odchowuje się tylko 40 cielat rocznie, zaś w oborach chłopskich — 70. Już ta różnica pokazuje że wiele można zyskać na tym polu. Przy uwzględnieniu wszystkich wymogów sztuki hodowlanej można by tych cielat wychowywać ponad 90 rocznie od każdego 100 krów.

W kilogramie mleka jest 7 gramów składników mineralnych (dla tego mleko jest tak wartościowym pokarmem). Krowa aby dać musi wpiąć w

kie te składniki otrzymać. A jeśli ich nie znajdzie w swojej paszy, szybko odbija to się na ilości i wartości mleka. Racjonalne karmienie krów mlecznych, a uprzednio przygotowanie dla nich pasz na okres zimowy, jest największą sztuką w całej praktyce rolniczej.

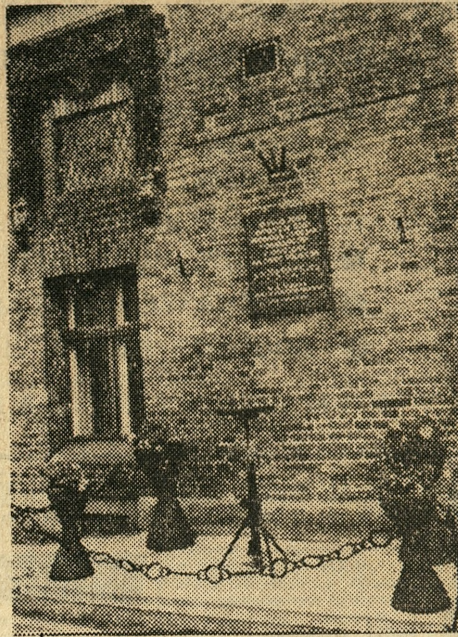
Klimat w Polsce powoduje, że w pewnych okresach mamy nadmiar wartościowych pasz, a w innych niedobór. Jakość tych pasz zależy od ilości słońca w okresie wegetacyjnym. Wprawdzie w latach suchych zbiory traw i zielonek są słabe, ale zawartość w nich węglowodanów, witamin, soli mineralnych jest duża; w latach deszczowych paszy nie brakuje, ale jest kiepska. Mistrz produkcji mleka potrafi te różnice uwzględnić i tak ustala codzienne dawki pokarmowe, żeby krowie nie zabrakło nic z bukietu niezbędnych składników.

Przeciętna wydajność mleczna jednej krowy w województwie leszczyńskim wynosiła w 1977 roku 3280 litrów. Za sześć, siedem lat wydajność ta powinna wzrosnąć o 500 litrów, co wcale nie jest szczytem możliwości. Wielu rolników niemal się wstydzi, jeśli w ich oborze któraś krowa daje mniej niż 5000 litrów mleka rocznie. A w Osowej Sieni są krowy dające 6 a nawet 8 tysięcy litrów. Ale to już „wyższa szkoła jazdy”. Prócz podniesienia poziomu chowu krów niezbędne jest wzbogacenie hodowców o urządzenia do ułatwiania pracy w hodowli. Chodzi zarówno o maszyny do pielęgnacji i zbioru traw oraz zielonek jak i o dojarki, mechaniczne zgarniacze obornika, transportery pasz i inne urządzenia małej mechanizacji w oborach. To wreszcie materiały i moce wykonawcze do zbudowania obór, cielętników i jałowników dla około 12 000 sztuk bydła w okresie do 1980 roku i dalszych tysięcy stanowisk w okresie późniejszym.

Aby krowy były zdrowe, maksymalnie płodne i wysokomleczne, hodowcy w każdej chwili muszą mieć na usługi służbę weterynaryjną i inseminacyjną, muszą mieć zapewnioną współpracę i doradztwo mleczarni. Muszą mieć rzeczywiste zielone światło.

T. T.

Symbol pamięci

10 stycznia 1919 roku uformował się w Obrzycku (Poznańskie) pierwszy oddział powstańców wielkopolskich, którzy wyruszyli na front północny. Fakt ten upamiętnia tablica, umieszczona na budynku zabytkowego ratusza (z początku XIX wieku), stojącego na tamtejszym rynku. Pod tablicą często składane są kwiaty — symbole pamięci i holdu.

Fot. — K. Przychodźki

Z Kalisza części do samolotu „Il-86”

Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego „PZL” w Kaliszu kooperując z przemysłem lotniczym ZSRR rozwinęła produkcję niektórych elementów do nowoczesnego samolotu pasażerskiego „Il-86”. I tak np. od pół roku zakłady lotnicze w Kraju Rad otrzymują z Kalisza mechanizmy sterownicze, których jakość i niezawodność została wysoko oceniona przez radzieckich specjalistów.

Obecnie w kaliskiej WSK trwają przygotowania do podjęcia produkcji dodatkowych elementów do tego samolotu go aerobus — tzw. karetek kłapowych. (PAP)

Poznańskie

Co nie mieści się w wagonie wożą samochody PKS

Wśród wielu zadań przewozowych wykonywanych przez poznański Oddział II Towarowo-Spedycyjny PKS sporą część stanowią transporty ładunków ciężkich i ponadwymiarowych, zlecane przez zakłady Wielkopolskie. Najczęściej chodzi o dostarczenie do fabryki albo na plac budowy urządzeń produkcyjnych nietypowych rozmiarów. Na platformy samochodowe trafiają więc ładunki, których ze względu na wielkość w inny sposób nie można przewieźć.

Od kilku tygodni poznańska PKS dostarcza wielkie zbiorniki na budowę browaru w Końbylempolu. Transportowane są z „Instal” w Kaliszu, skąd sukcesywnie przekazuje się na plac budowy kolejne agregaty produkcyjne. Utrudnieniem dla brygad PKS jest konieczność ładowania i rozładowywania zbiorników bez użycia dźwigu, lecz z pomocą podopiecznych hydraulicznych, co przez długi czas.

„Dwójce” powierzono też niedawno skomplikowane przewozy przesyłu dla nowo powstałego mostu w Sierakowie (Poznańskie). Przesła te — do wożone z Kazimierza Biskupiego (Konin) — wymagają odpowiedniego dostosowania platformy i podparcia ładunku ze względu na długość. Pierwsze przesyła dostarczone zostały budowniczym mostu.

Za kilka dni natomiast trzeba będzie przewieźć z pilskiego „Polamu” do poznańskiego duży kontener — kotłownię. Ładunek ten waży 30 ton, ma 11 m długości oraz po 3,6 m szerokości i wysokości. W poznańskim „Polamie” kotłownia umożliwi usprawnienie ogrzewania obiektów. (bop)

Rozbudowa szpitala w Ostrzeszowie

Zatwierdzona została rozbudowa szpitala w Ostrzeszowie (Kaliszkie). Generalnym wykonawcą będzie tamtejsze Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Przemysłu Maszynowego „Budomasz”.

Dotychczasowy szpital nie zaspokajał potrzeb profilaktyczno-leczniczych. Rozbudowa placówki spowoduje, że przybędzie jej 56 łóżek, których liczba wzrosła do 203. Powstanie też blok operacyjny składający się z dwóch sal oraz oddziału intensywnej terapii.

Wznoszenie nowej części szpitala zacząć się ma z początkiem przyszłego roku, a zakończenie inwestycji przewidziane jest na połowę roku 1980. (ewi)

Konin

Turnieje miłośników żywego słowa

W Koninśkim działa Liga Recytatorów. Organizowane są rozgrywki między szkołami podstawowymi, a także technikum i liceami ogólnokształcącymi.

W każdą pierwszą niedzielę miesiąca w Wojewódzkim Do-

mu Kultury w Koninie zbiera się Klub Recytatorów spełniający funkcję studium recytacji. Każdy miłośnik tej sztuki może uczestniczyć w zajęciach.

Odbywają się także eliminacje XXIV Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego. Przeglądy rejonowe były w Końbie i Turku, a następnie zaplanowano w Słupcy i Koninie; finał wojewódzki zorganizowany zostanie 13 i 14 stycznia przyszłego roku w Koszowie. (bran)

Pilskie

Przywracanie społeczeństwu

socjalizacyjne wynikające z orzeczeń sądów rejonowych bądź zleconych przez Sąd Wojewódzki. Działalność zarówno kuratorów zawodowych jak i społecznych to przede wszystkim nadzory ochronne nad recydywistami i dozory nad osobami, które weszły w kolizję z prawem i na przykład zostały skazane z warunkowym zawieszeniem wykonania kary. Tylko w grupie dorosłych wykonuje się ponad 1000 różnych działań re-socjalizacyjnych.

Skomplikowane są też problemy pracy kuratorskiej z młodzieżą. Obok sprawowania do-

zorów prowadzi się działania zapobiegawcze. O zapotrzebowaniu na pracę kuratorów świadczy: 262 dozory nad nieletnimi oraz 437 nadzorów nad wykonywaniem władzy rodzicielskiej. Duża w tym pomocy jest osiem ośrodków pracy z młodzieżą, w których kuratorzy sądowi prowadzą systematycznie zajęcia z nieletnimi pozostającymi pod opieką sądową.

Istotą pracy kuratorów jest kształtowanie pozytywnych społecznych postaw i cech charakteru. Liczy się każda jednostka przywrócić społeczeństwu. W sukurs kuratorom spieszą również organy

administracji państwowej, poradnictwa przeciwalkoholowego, poradnictwa społeczno-zawodowego, placówki wychowawcze i kulturalne jak również ognia Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej. Cennej pomocy udzielają także niektóre komitety osiedlowe, komisje do spraw profilaktyki społecznej oraz organizacje społeczno-polityczne w zakładach pracy.

Istniejące przed kilkoma laty białe plamy w resocjalizacji społecznej ludzi naruszających prawo znikły prawie całkowicie. Trzeba jednak stale doskonalić przeciwdziałanie demoralizacji i przestępczości. Będzie ono tym bardziej skuteczne im szybciej będzie się likwidować czynniki kryminogenne: alkoholizm i pasożytnictwo. Jest na tym polu, mimo stałej poprawy, co wykazało jedno z plenarnych posiedzeń wojewódzkiej instancji partyjnej, jeszcze dużo do zrobienia. (wis)

Nasz rok 78: 9.45 J. Brahms: Sonata na altówkę i fortepian; 10.30 Expresses przez świat; 10.35 Kiermasz płyt wytwórni „Amiga”; 11.00 Codziennie powieść w wyd. dźwiękowym — J. Żuławski: „Laus feminae”; 11.30 Spotkania na szczytach: Stan Getz — J. J. Johnson; 12.05 Expresses przez świat; 12.05 W tonacji Trójką; 13.00 Potwórka w Hawanie — odc. powieści Grahama Greena; 14.00 Dźwięki O. Messiaena; 15.05 Expresses przez świat; 15.40 Głowa kasztanietu i piosenka; 16.00 Raport z „Brazylia” medal z Toronto”; 16.20 Muzykowanie; 16.45 Nasz rok 78; 17.05 Expresses przez świat; 17.05 Muzyka pocztą UKF; 17.40 Studio nagrań; 18.10 Polityka dla wszystkich; 18.25 Czas relaksu; 19.00 Olek... — aud. N. Lewickiej; 19.30 Expresses przez świat; 19.35 Opera tygodnia — K. W. Gluck: „Ifigenia w Aulidzie”; 19.50 „Opetani” — odc. pow.; 20.00 Interdiko — aktualności — magazyn D. Michalskiego; 20.45 Gra Zespołu Sun Ship; 21.00 Kreieriana; 21.40 „Jeszcze jedna noc” — śpiewa S. Bishop; 22.00 Gwiazda siedmiu wieców — Elkie Brooks; 22.15 Trzy kwadransy jazzu — dyskotografie; 23.00 Wiersze E. Szymańskiego

go; 23.05 Między dniami a snem. Wiadomości: 6.15, 7, 8, 10.30, 12, 15, 17, 19.30, 22.

PROGRAM IV: Radiowo-TV Szkoła Średnia dla Pracujących — Metodyka (sem. I): „Jak radio pomaga w nauce”; 8.25 Antologia sonaty fortepianowej; 9.00 Dł. kl. IV (wych. muzyczne); „O dawnych tancach”; 9.20 Podróż muzyki z kraju; 9.40 Dł. przed-szkol.; Zabawa w dom”; 10.00 Dł. kl. VIII (wych. obywatelskie); cykl: „Dla przyszłości”; 10.30 Estrada przyjaźni; 11.00 Dł. szkół średnich (wych. muz.); „Niechaj pokaże taniec, co pomysł głowa”; 12.05 Czas dobrych gospodarzy; 12.25 Głoda płyty; 13.00 Lekcja jez. rosyjskiego; 13.15 Muzyka; 13.25 Nie tylko dla słuchaczy w mundurach; „PPR w walce o Polskę Ludową”; 13.50 Tu Studio Stereo; 14.00 Wykroki — rolnikom; 14.15 Tu Studio Stereo; 15.05 Wi-zerunki ludzi myślących — prof. M. Sokółowska; 15.40 Książki, do których wracamy: „Lampart” — fraszki, pow. G. T. de Lampedusa; 16.05 11 lekcja jez. łacińskiego; 16.25 Szkoła mistrzów; 16.40 Aud. sportowa; 16.50 Radiorexpress; 17.00 Polskie zespoły ludowe; 17.15 Z taśmoteki solnika; 17.25 Program stereo; 17.35 Poznański

koncert życzeń; 18.25 Mistrzowie pióra — J. Iwaszkiewicz; 19.00 SQS dla biosfery; „Dźwięk woła o ratunek”; 19.15 21 lekcja jez. angielskiego; 19.30 Nowe nagrania radowe wiołoczelisty R. Jabłońskiego i pianistki K. Borucińskiej; 20.15 Max Reger: 8 Pieśni Maryjnych op. 61; 20.40 O. Messiaen — Kwartet na koniec świata; 21.35 Laureaci chopinowsy na płytach; 22.15 Rocznicowe refleksje — Znaczenie zjednoczenia ruchu robotniczego w Polsce; 22.35 Radiowo-TV Szkoła Średnia dla Prac.; Historia (sem. I): „Życie codzienne miasta średnio-wiecznego”; 22.50 Horowitz gra Skriabiną.

Wiadomości: 6.40, 12, 15, 16, 22.35.

TELEWIZJA

PROGRAM I: 6 — TTR, RTSS — Matematyka (sem. 3); „Badanie przebiegu funkcji”, cz. 1; 6.30 — TTR, RTSS — Biologia (sem. 3); „Człowiek i jego przodkowie”; 10 — Dla kl. VIII — Wychowanie obywatelskie: „Nauka — produkt cyf”; 11.05 — Dla kl. 1—2: „W fabryce” (kol.); 12.45 — TTR, RTSS — Matematyka (sem. 1); „Funkcja kwadratowa”; 13.25 — TTR, RTSS — Biologia (sem. 1);

„Rozmnażanie generatywne i wegetatywne”; 15.20 — Redakcja Szkolna zapowiada; 15.30 — NURT — Psychologia; „Normy grupowe”; Wykład doc. dr. Marka Piłkiewicza; 16 — Dziennik (kol.); 16.10 — Obiektyw; 16.20 — Dzień dobry, tu Telewizja (kol.); 16.50 — Dla dzieci: „Piątek z Pankracym” (kol.); 17.15 — „W kręgu rodziny” — program publicystyczny (kol.); 17.40 — „Pan na ratunku”; odc. XI pt. „Spotkanie” — film fab. prod. TV CSRS (kol.); 18.50 — „10 minut” — teleturniej (kol.); 19 — Dobranoc dla najmłodszych (kol.); 19.10 — Siedemka; 19.30 — Wieczór z dziennikiem (kol.); 21.30 — Studio Sport — wokół stadionów (kol.); 21 — Magazyn morski: „Mała flota” — program publicystyczny poruszający m. in. problem przygotowania kadr do zawodów morskich; 21.30 — 24 godziny (kol.); 21.40 — „Rysunki z pamięci” — film dok. (kol.).

„GŁOS WIELKOPOLSKI”, przedstawiciele w województwach

KONIN: Wojciech Piłowski, pl. PZPR 1, tel. 266-67
LESZNO: Tomasz Talarczyk, ul. Słowiańska 38, tel. 28-25
PILA: Władysław Wrzask, ul. Okrzei 56, tel. 43-56